



LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KAUNO APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2023 m. rugpjūčio 16 d. Nr. 21RE1-165 (AG1-139/12-2023)
Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Lionelos Gelmanienės (posėdžio pirmininkė), Edvardo Juciaus ir Dariaus Saveikio (pranešėjas), dalyvaujant pareiškėjos UAB Vėjo galia direktoriui A. Š., dalyvaujant pareiškėjos UAB Vėjo galia atstovui advokatui Tomui Jaugelavičiui, dalyvaujant atsakovės Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijos atstovei Laimutei Grabliauskienei, dalyvaujant atsakovės Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijos atstovui advokatui Albertui Štopui,

viešajame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka, surengtame nuotoliniu būdu naudojant Microsoft Teams programinę įrangą, išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjos UAB Vėjo galia 2023 m. liepos 10 d. skundą dėl Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijos 2023-07-07 sprendimo Nr. (3.5E) V8E-1185 „Dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokes apskaičiavimo“ panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

*Pareiškėja UAB Vėjo galia 2023 m. liepos 10 d. skundu, kuris Komisijai buvo pateiktas 2023 m. liepos 12 d., prašo **panaikinti** Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijos 2023-07-07 sprendimą Nr. (3.5E) V8E-1185 „Dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokes apskaičiavimo“ (toliau – Skundžiamas raštas) ir **įpareigoti** Kaišiadorių rajono savivaldybės administraciją apskaičiuoti savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką pagal 2023 m. gegužės 10 d. prašymą dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokes apskaičiavimo, surašyti ir išduoti įmokes apskaičiavimo aktą.*

Pareiškėja UAB Vėjo galia paaiškino, kad pareiškėjos užsakymu projektuotojas UAB „Elektros tinklų projektai“ (toliau – Projektuotojas) parengė Kitos paskirties inžinerinio statinio, saulės elektrinės, Kaišiadorių r. sav., Kaišiadorių apylinkės sen., Paltininkų ir Kurniškių kaimuose statybos projektą (toliau – Projektas). Projektuotojas Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijai (toliau – Administracija) pateikė 2023-05-10 prašymą dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokes apskaičiavimo (toliau – Prašymas), kuriame nurodė tik turinčių stogą inžinerinių statinių – 8 modulių transformatorių – užstatymo plotą (117,6 m²) ir pagal jį prašė apskaičiuoti savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką (toliau – Įmoka).

Pareiškėja nurodo, kad 2023-05-16 iš Administracijos atstovės L. G. Projektuotojo atstovas P. Ž. gavo elektroninį laišką su pastabomis dėl pateikto Prašymo, kuriame Administracijos atstovė nurodė, jog Projekto bendrosios dalies rodiklių lentelėje nėra nurodytas saulės elektrinės užstatomas plotas. Be to, pasak Administracijos atstovės, pagal Projektą statytina saulės elektrinė priskirtina ypatingų statinių kategorijai.

Projektuotojo atstovas Administracijai tą pačią dieną elektroniniu paštu išsiuntė paaiškinimus, kuriuose remdamasis STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“, patvirtintas Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016-10-27 įsakymu Nr. D1-713 (toliau - STR 1.01.03:2017), ir Lietuvos Respublikos statybų įstatymo nuostatomis paaiškino, jog suprojektuota saulės elektrinė yra priskirtina prie neypatingųjų statinių. Projektuotojo atstovas savo el. laiške Administracijos atstovei taip pat pasisakė ir dėl rodiklių Projekto bendrojoje dalyje pateikimo.

Nurodo, kad šalims nei raštu, nei susitikimų metu nepavykus surasti bendro sutarimo dėl Projekte privalomų nurodyti sklypo ir statinio rodiklių, bei, atitinkamai, Įmokos pagal juos apskaičiavimo, tiek Projektuotojas, tiek ir Administracija pateikė paklausimus Aplinkos ministerijai, prašydami pateikti išaiškinimus. Aplinkos ministerija gautus paklausimus persiuntė Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos (toliau – Inspekcija).

Administracija atsakymą į savo paklausimą Nr. 7D-2004 gavo el. paštu 2023-06-08, kuriame Inspekcija konstatavo, jog pagal Projektą planuojama statyti saulės elektrinė priskirtina inžineriniams statiniams ir yra neypatingasis statinys. Tuo tarpu pasisakydama dėl saulės elektrinės užstatymo ploto Įmoka paskaičiuoti Inspekcija nurodė, kad savivaldybių infrastruktūros plėtros mokesčio taikymas nepriskirtas Inspekcijos kompetencijai.

Atsakymą į Projektuotojo paklausimą Inspekcija pateikė raštu – 2023-06-16 raštas „Dėl paklausimo (reg. Nr. 7D-2360)“ Nr. 2D-10691. Atsakyme Projektuotojui Inspekcija taip pat nurodė, kad projektuojama saulės elektrinė yra priskiriama prie kitos paskirties inžinerinių statinių. Pasisakydama dėl statinio rodiklių Projekte nurodymo, pasivadovavusi Statybos techninio reglamento STR 1.04.04:2017 „Statinio projektavimas, projekto ekspertizė“, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016-11-07 įsakymu Nr. D1-738 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.04.04:2017 „Statinio projektavimas, projekto ekspertizė“ patvirtinimo“ (toliau - STR 1.04.04:2017) bei Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo (toliau – TPI) nuostatomis, Inspekcija nurodė, kad jos nuomone, stogo neturinčių inžinerinių statinių (pvz., saulės šviesos energijos elektrinės) užstatomas plotas, kuris vertinamas apskaičiuojant užstatymo tankį pagal TPI, nenustatomas. Taip pat nurodė, kad galiojantys teisės aktai nenumato prievolės su prašymu išduoti SLD teikiamame saulės šviesos energijos elektrinės statybos projekte nurodyti su šio statinio plotu susijusius rodiklius.

Pareiškėjos nuomone, Projektuotojui pateiktame atsakyme (konsultacijoje) Inspekcija aiškiai ir nedviprasmiškai nurodė, kad pagal galiojančius teisės aktus tokiems stogo neturintiems inžineriniams statiniams, kaip saulės elektrinės, užstatymo plotas, pagal kurį apskaičiuojama Įmoka, nenustatomas. Be to, galiojantys teisės aktai nenumato pareigos projekte nurodyti su tokio inžinerinio statinio (saulės elektrinės) plotu susijusius rodiklius.

Nurodė, kad gavęs tokį aiškų ir nedviprasmišką atsakymą (konsultaciją) iš Inspekcijos, Projektuotojas pateikė Administracijai 2023-06-19 raštą „Dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo“ Nr. 2022-36-XX-SE03, kuriame nurodė, kad Administracijai buvo pateiktas Prašymas, kuriame nurodytas tik turinčių stogą inžinerinių statinių užstatymo plotas. Projektuotojas su 2023-06-19 raštu Administracijai taip pat pateikė Inspekcijos 2023-06-16 raštą, kuria siekė pagrįsti savo Prašymą. Pasak Projektuotojo, kadangi saulės elektrinėms užstatymo plotas neskaičiuojamas, tai nuo jų nemokama ir Įmoka.

Išnagrinėjusi aukščiau paminėtą Inspekcijos 2023-06-16 raštą bei matydama būtinumą papildomai, teisės aktų nuostatomis, pagrįsti Projektuotojo Prašymą Įmoką skaičiuoti tik nuo stogą turinčių inžinerinių statinių, prie tokių statinių nepriskiriant saulės elektrinių, pareiškėja Administracijai pateikė ir 2023-06-28 raštą „Dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo“ Nr. VEGA010601-230628-1, kuriame išdėstė Inspekcijos išaiškinimus ir teisės aktų nuostatomis pagrįstus rašytinius paaiškinimus, į kuriuos prašė atsižvelgti Administracijai priimant sprendimą dėl Įmokos apskaičiavimo.

Kaišiadorių rajono savivaldybės administracija pareiškėjai UAB Vėjo galia pateikė 2023-07-07 raštą „Dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo“ Nr. (3.5E) V8E-1185, kuriame išdėsciusi savo argumentus nurodė, jog Įmoka pareiškėjai bus apskaičiuota tik pateikus

patikslintą prašymą (I t., b.l. 66-73). Kitaip tariant, Administracija atsisakė paskaičiuoti į Įmoką pagal Projektuotojo pateiktą Prašymą.

Paaiškinu, kad Administracijai pagal Projektuotojo Prašymą atsisakius apskaičiuoti Įmoką ir surašyti Įmokos apskaičiavimo aktą, pareiškėja šios Įmokos negali sumokėti ir, atitinkamai, negali gauti statybą leidžiančio dokumento, dėl ko kasdien patiria didžiulius nuostolius.

Pareiškėja nurodė Lietuvos Respublikos savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo (toliau – Infrastruktūros plėtros įstatymas) 14 str. 2 d., 4 d. nuostatas ir paaiškinu, kad šis įstatymas išsamios Įmokos apskaičiavimo tvarkos nepateikia, o tik nurodo, kad inžineriniam statiniui Įmoka paskaičiuojama juo užstatytą plotą padauginant iš Įmokos tarifo, ir nukreipia į Vyriausybės patvirtintą metodiką.

Nurodė, kad Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos nustatymo metodikos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020-12-30 nutarimu Nr. 1475 (toliau – Metodika), 8 ir 10 punkto nuostatas ir paaiškinu, kad šios Metodikos nuostatos suponuoja išvadą, jog Metodika nustato Įmokos apskaičiavimo formulę ir detalizuoja, kad apskaičiuojat Įmoką inžinerinio statinio užstatytas plotas turi būti nustatomas pagal projektą, kai statybos leidimas tokiam inžineriniam statiniui privalomas. Nagrinėjamu atveju saulės elektrinių statybai statybą leidžiantis dokumentas yra privalomas, Projektas yra parengtas. Tuo tarpu reikalavimus projektų rengimui nustato STR 1.04.04:2017.

Nurodė, kad remiantis Statybos techninio reglamento STR 1.04.04:2017 5 priedu „Bendrieji statinių rodikliai“, jame yra išvardinti bendrai galimi žemės sklypo ir statinių rodikliai, tuo tarpu projekte turi būti nurodomi to konkretaus (projektuojamo) žemės sklypo ir statinio rodikliai, t. y. tokie ir tiek, kiek gali būti nustatyta (apskaičiuota).

Pareiškėjos nuomone, nagrinėjamu atveju nėra ginčo, kad Projektu suprojektuota saulės elektrinė yra priskiriama prie kitos paskirties inžinerinių statinių (STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“ 12 punktas), todėl aktualu, kas turi būti nurodyta Projekto bendrosios dalies skyriaus „Bendrieji statinio rodikliai“ poskyryje „Kiti statiniai“. Išnagrinėjus Statybos techninio reglamento STR 1.04.04:2017 nuostatas darytina išvada, kad šio statybos techninio reglamento 5 priedo V skyriuje „Kiti statiniai“ nenurodyti konkretūs „kitų statinių“ rodikliai (kaip, pavyzdžiui, skyriuje „Pastatai“ nurodyti tokie rodikliai, kaip „pastato bendrasis plotas“, „pastato naudingasis plotas“ ir pan.), o tik pažymėta, kad apskaičiuojant žvaigždute pažymėtus (t. y. bendrasis plotas, naudingasis plotas, tūris, aukštų skaičius, aukštis) „kitų statinių“ rodiklius turi būti vadovojamasi Nekilnojamojo turto kadastrinių matavimų ir kadastro duomenų surinkimo taisyklėmis. Kitaip tariant, projekte pateikiamus statinio rodiklius aptariamas statybos techninis reglamentas nurodo apskaičiuoti pagal Nekilnojamojo turto kadastrinių matavimų ir kadastro duomenų surinkimo taisyklės.

Pareiškėja pacitavo Nekilnojamojo turto objektų kadastrinių matavimų ir kadastro duomenų surinkimo bei tikslinimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2002-12-30 įsakymu Nr. 522 (toliau – Taisyklės) 132 punkto nuostatas ir nurodė, kad Taisyklės nustato kaip turi būti apskaičiuojamas tik stogą turinčio inžinerinio statinio užstatymo plotas. Paaiškinu, kad Administracija siekia saulės modulius prilyginti viso inžinerinio statinio saulės elektrinės stogui, kad pagal Taisyklėse pateiktą taisyklę (stogo horizontalios projekcijos į antžeminę dalį plotas) būtų apskaičiuotas saulės elektrinių užstatytas plotas, o nuo jo – Įmoka. Kitaip tariant, Administracija saulės elektrinę tiesiog prilygina inžineriniam statiniui su stogu. Todėl turi būti įvertintos specialiosios teisės normos, nustatančios saulės elektrinių statusą, įtvirtintos Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme (toliau – AIEĮ).

Pareiškėja nurodė AIEĮ 2 str. 1¹ d. nustatytą reglamentavimą ir paaiškinu, kad AIEĮ saulės modulius aiškiai ir nedviprasmiškai priskiria savarankiškiems kilnojamiesiems daiktams. Tai reiškia, kad jie negali būti traktuojami kaip kitos paskirties inžinerinio statinio saulės elektrinės stogas. Atitinkamai, saulės elektrinė negali būti traktuojama kaip inžinerinis statinys su stogu, kuriam pagal Taisyklės gali būti skaičiuojamas užstatymo plotas.

Apibendrinama pareiškėja nurodė, kad šiuo metu galiojantys teisės aktai numato, kad Įmoka inžineriniams statiniams gali būti skaičiuojama tik pagal jų užstatymo plotą. Tuo pačiu teisės aktuose galimybė apskaičiuoti užstatymo plotą yra numatyta tik inžineriniams statiniams su stogu. Tuo tarpu saulės elektrinė dėl savo specifiškumo (t. y. pirmiausia dėl to, kad jos didžiąją (pagrindinę)

dalį sudarantys saulės moduliai pagal AIEĮ priskiriami savarankiškiems kilnojamiesiems daiktams) negali būti prilyginama inžineriniams statiniams su stogu. Todėl užstatymo plotas saulės elektrinei skaičiuojamas negali būti. Atitinkamai, jis negali būti nurodomas ir Projekto bendrojoje dalyje prie kitų statinių rodiklių, kaip ir kiti tokio statinio rodikliai, kuriems apskaičiuoti nėra nustatyta jokios metodikos. Pažymėjo, kad tokios pačios pozicijos laikosi ir Inspekcija savo 2023-06-16 rašte.

Pareiškėja taip pat pažymėjo, kad teisės aktams nenumatant galimybės apskaičiuoti stogo neturinčių inžinerinių statinių užstatymo ploto, tokiems inžineriniams statiniams negali būti apskaičiuojama ir Įmoka. Be to, stogo neturinčių inžinerinių statinių užstatymo plotas negali būti apskaičiuojamas ir pagal analogiją taikant taisykles, skirtas stogą turinčių inžinerinių statinių užstatytam plotui apskaičiuoti, nes šiuo metu galiojantys teisės aktai nesuteikia teisės savivaldybės administracijos subjektams plečiamai aiškinti aukščiau pacituotų teisės aktų nuostatų su tikslu apskaičiuoti Įmoką. Priešingas veikimas, t. y. Įmokos apskaičiavimas pagal analogiją taikant stogą turinčių inžinerinių statinių užstatytam plotui apskaičiuoti skirtas taisykles, reikštų Administracijos veikimą viršijant jai nustatytos kompetencijos ribas (*ultra vires*).

Pareiškėjos nuomone, Administracijos logika, kad Infrastruktūros plėtros įstatymas įtvirtina, kad Įmoka turi būti skaičiuojama visiems inžineriniams statiniams, išskyrus šiame įstatyme ir savivaldybės tarybos sprendimuose numatytus konkrečius atvejus, ir nenustato jokių išimčių, kai Įmoka galėtų būti neskaičiuojama tam tikrai inžinerinių statinių grupei, pvz. inžineriniams statiniams, neturintiems stogo, yra iš esmės ydinga, eilinį kartą pagrindžianti jos siekį Įmoką saulės elektrinei skaičiuoti pagal analogiją taikant metodus, skirtus stogą turinčių inžinerinių statinių užstatymo plotui skaičiuoti.

Nurodė, kad šiuo metu galiojantys teisės aktai numato, kad Įmoka inžineriniams statiniams gali būti skaičiuojama tik pagal jų užstatymo plotą. Tačiau esmė yra tame, kad tas užstatymo plotas gali būti apskaičiuojamas tik inžineriniams statiniams su stogu, t. y. teisės aktai tiesiog nepateikia metodikos, kaip apskaičiuoti stogo neturinčių inžinerinių statinių užstatymo plotą. Tuo tarpu saulės elektrinė dėl savo specifiškumo (t. y. pirmiausia dėl to, kad jos didžiąją (pagrindinę) dalį sudarantys saulės moduliai pagal AIEĮ priskiriami savarankiškiems kilnojamiesiems daiktams) negali būti prilyginama inžineriniams statiniams su stogu.

Pažymėjo, jog nepagrįstais laikytini skundžiamo Sprendimo teiginiai, kad saulės modulius (kilnojamuosius daiktus) sumontavus ant laikančiųjų konstrukcijų, jie praranda savo individualius požymius, nes įeina į nekilnojamąjį daiktą (laikančiąsias konstrukcijas). Tokie teiginiai yra niekuo nepagrįsti ir tiesiogiai prieštaraujantys AIEĮ 2 str. 11 d., kuri aiškiai nurodo, jog saulės šviesos energijos elektrinėje esantys moduliai ir jų generuojamai galiai priskiriami technologiniai įrenginiai yra kilnojamieji daiktai. Taigi, saulės elektrinės modulius net ir sumontavus ant laikančiųjų konstrukcijų, jie jokių savo individualių požymių nepraranda ir toliau išlieka kilnojamaisiais daiktais, kurie gali būti bet kada išmontuoti ir išvežti sumontuoti kitoje vietoje.

Pareiškėjos nuomone, net ir turint omenyje tai, kad Infrastruktūros plėtros įstatymo 15 str. 2 d. ir Kaišiadorių rajono savivaldybės tarybos 2021-04-01 sprendimu Nr. V17E-54 „Dėl kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, kada savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka nemokama arba mokama dalimis, ir Kaišiadorių rajono savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėjimo ir atleidimo nuo jos mokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – Kriterijų sprendimas) nustatyti kriterijai nenumato išimčių dėl Įmokos skaičiavimo saulės elektrinėms, Įmoka saulės elektrinėms vis tiek negali būti skaičiuojama dėl jų specifinio statuso (jas sudarančių saulės modulių priskyrimo kilnojamiesiems daiktams) ir metodikos apskaičiuoti jų užstatymo plotą nebuvimo. Tuo tarpu Administracijos bandymas bet kokia kaina apskaičiuoti Įmoką, bandant pagal analogiją taikyti stogą turintiems inžineriniams statiniams skirtą metodiką užstatymo plotui apskaičiuoti, laikytinas neteisėtu Administracijos veikimu viršijant savo įgaliojimus (t. y. veikiant *ultra vires*).

Pareiškėja, atsikirstama į atsakovės argumentą, kad Taisyklės negali susiaurinti Infrastruktūros plėtros įstatymo nustatyto teisinio reguliavimo, kuriuo aiškiai įtvirtinta, jog Įmoka turi būti skaičiuojama visiems inžineriniams statiniams ir nėra nustatytos išimtys inžineriniams statiniams be stogo ar su juo, nurodė, kad Taisyklės nei susiaurina, nei praplatina Infrastruktūros plėtros įstatymo nuostatas, nes jos nereglamentuoja Įmokos apskaičiavimo, o tiesiog reguliuoja kaip

turi būti nustatomi įvairūs kadastro duomenys. Tuo tarpu kaip turi būti nustatomas toks kadastro duomuo, kaip užstatymo plotas, ir tokiems specifiniams stogo neturintiems statiniams, kaip saulės elektrinės, Taisyklės nenumato ir tiek. Nesant galimybių nustatyti saulės elektrinių užstatymo plotą, negali būti skaičiuojama ir Įmoka. Pareiškėjos nuomone, toks argumentavimas yra logiškas ir atitinkantis visų aukščiau paminėtų teisės aktų nuostatas.

Nurodė, kad Administracijos reikalavimas pateikti saulės modulių plotą ir susirašinėjime nurodytos taisyklės citavimas paneigia bet kokius jos teiginius, kad saulės elektrinių jį neprilygina stogą turintiems inžineriniams statiniams ir neketina atitinkamai paskaičiuoti Įmoką.

Pareiškėja pasisakydama dėl Administracijos neva iš Infrastruktūros plėtros įstatymo keliamo reikalavimo „*suteikti tinkamus ir pagrįstus duomenis savivaldybės infrastruktūros įmokos apskaičiavimui*“, t. y. nurodyti saulės elektrinių užstatomą plotą, dar kartą pažymėjo, kad teisės aktai nenumato nei taisyklių tokiam rodikliui apskaičiuoti, nei pareigos tokį rodiklį nurodyti projekte. Pažymėjo, kad tai nėra vien Pareiškėjos pozicija, ją taip pat visiškai palaiko ir Inspekcija, kurios išaiškinimai ne kartą pacituoti šiame skunde. Nurodė, kad atsižvelgiant į tai, atmestini kaip nepagrįsti Administracijos reikalavimai suteikti jai „*tinkamus ir pagrįstus duomenis savivaldybės infrastruktūros įmokos apskaičiavimui*“. Visi saulės elektrinių rodikliai, kurie pagal galiojančius teisės aktus gali būti nustatyti ir kuriuos yra privaloma nurodyti, projekte buvo pateikti, todėl Administracija Įmoką atsisako skaičiuoti visiškai be jokio teisinio pagrindo.

Nurodė, kad Skundžiamame Sprendime pasisakydama dėl inžineriniu statiniu užstatyto ploto skaičiavimo, pacitavusi kai kuriuos Metodikos bei statybos techninio reglamento STR 1.04.04:2017 punktus, Administracija daro išvadą, kad atskirais atvejais statybos techninio projekto sudedamųjų dalių sudėtis, o kartu ir projekto bendrosios dalies rodiklių sudėtis, gali būti tikslinama įvertinus konkretaus inžinerinio statinio specifiką ir specialiuosius reikalavimus, kuriuos nustato kiti įstatymai, šiuo atveju – Infrastruktūros plėtros įstatymo reikalavimas apskaičiuoti inžineriniu statiniu užstatytą plotą. Taigi, Administracija pripažįsta aplinkybę, kad kiekvieno techninio projekto sudėtis priklauso nuo projektuojamo statinio specifikos, tačiau tuo pačiu teigia, kad Infrastruktūros plėtros įstatymas nustato kiekvienam techniniam projektui reikalavimą apskaičiuoti inžineriniu statiniu užstatytą plotą. Pareiškėjos nuomone, tokie Administracijos teiginiai prieštarauja tiek pačiam Infrastruktūros plėtros įstatymui, tiek ir statybos techniniam reglamentui STR 1.04.04:2017.

Paaiškino, kad remiantis Infrastruktūros plėtros įstatymo 1 str., šis įstatymas nėra skirtas reguliuoti projektavimo (projektų rengimo) teisinius santykius ir jis nenustato jokio reikalavimo statytojui apskaičiuoti ir projekte nurodyti inžineriniu statiniu užstatytą plotą. Akivaizdu, kad aptariamasis teisės aktas nustato tik tai, kad apskaičiuojant Įmoką inžineriniam statiniui, jo užstatytas plotas (kvadratiniais metrais) turi būti dauginamas iš savivaldybės tarybos nustatyto tarifo. Tuo tarpu visą projekto rengimo ir, tame tarpe, užstatyto ploto apskaičiavimo ir nurodymo jame, tvarką reguliuoja statybos techninis reglamentas STR 1.04.04:2017 bei kiti poįstatyminiai teisės aktai, į kuriuos jis nukreipia, pavyzdžiui, Taisyklės. Visų šių teisės aktų, reguliuojančių būtent statybos techninių projektų rengimo tvarką, nuostatos nenumato pareigos ir taisyklių rengiant techninį projektą kitos paskirties inžineriniam statiniui saulės elektrinei apskaičiuoti ir jame nurodyti tokio statinio užstatytą plotą. Atitinkamai, nesant galimybės apskaičiuoti tokio statinio užstatytą plotą, negali būti taikomos ir Infrastruktūros plėtros įstatymo nuostatos dėl Įmokos tokiam statiniui apskaičiavimo.

Nurodė, kad Skundžiamame Sprendime Administracija teigia, kad pareiškėja nepagrįstai vadovaujasi Taisyklių 132 punktu, nes jis skirtas tik pastatų ir stogą turinčių inžinerinių statinių užstatytam plotui apskaičiuoti. Anot Administracijos, nagrinėjamu atveju turi būti vadovujamasi Taisyklių 266.3 punktu. Su tokiais teiginiais pareiškėja nesutinka ir paaiškino, kad visų pirma, apie tai, kad rengdama techninį projektą kitos paskirties inžineriniam statiniui saulės elektrinei pareiškėja neprivalo jame nurodyti šiuo statiniu užstatyto ploto, jau buvo pasisakyta aukščiau, todėl nesikartojama. Pažymėjo, kad išdėstyta pareiškėjos pozicijai visiškai pritaria ir Inspekcija, kuri savo raštuose (konsultacijose) aiškindama užstatyto ploto skaičiavimus kitos paskirties inžineriniam statiniui saulės elektrinei, vadovaujasi tais pačiais teisės aktais, kaip ir pareiškėja, bei supranta (taiko) juos taip pat, kaip ir pareiškėja, t. y. skirtingai nei Administracija. Antra, skundžiamame Sprendime

teigdamą, kad saulės elektrinės užstatytą plotą pareiškėja gali apskaičiuoti įvertinusi Taisyklių 266.3 punkte nurodytus kitų inžinerinių statinių parametrus (skersmuo, skerspjūvis, ilgis, plotis, aukštis, gylis, grimzlė, plotas, tūris), Administracija nenurodo, kaip tai turi būti padaryta, tai yra kokia taisykle vadovaujantis tai turi būti daroma. Kitaip tariant, net ir turint visus Administracijos nurodytus parametrus nėra aišku, kaip turėtų būti skaičiuojamas saulės elektrinių užstatytas plotas. Tai yra suprantama, nes to nenustato teisės aktai, t. y. teisės aktai nenustato, kaip (pagal kokią formulę/taisyklę) turi būti skaičiuojamas stogo neturinčių kitos paskirties inžinerinių statinių saulės elektrinių užstatytas plotas. Tuo tarpu daryti tai savo nuožiūra, t. y. pagal analogiją taikant stogą turintiems inžineriniams statiniams taikomas užstatymo ploto skaičiavimo taisyklės, neturi teisės nei Administracija, nei Pareiškėja. Pažymėjo, kad Administracijos akcentuojamas Taisyklių 266.3 punktas taip pat nereglamentuoja užstatymo ploto apskaičiavimo. Vienas iš Taisyklių 266.3 punkte minimų parametrų yra plotas, kuriuo galima apibrėžti įvairius statinio ploto parametrus (horizontalius, vertikalius ir t.t), tačiau jie negali būti tapatinami su statinio užstatymo plotu.

Atsikirdama į Administracijos teiginius, kad išduodant statybos leidimą pareiškėjos projektuojamai saulės elektrinei nėra prievolės laikytis leidžiamo sklypo užstatymo tankio, tačiau vadovaujantis Infrastruktūros plėtros įstatymo nuostatomis projektuojant inžinerinį statinį projekto bendrųjų rodiklių lentelėje pareiškėja privalo nurodyti inžineriniu statiniu (ar statiniais) užstatomą žemės sklypo plotą, paaiškino, kad pareiškėja Projekte nurodė tų inžinerinių statinių užstatymo plotą, kuriems jis gali būti paskaičiuotas pagal teisės aktų nuostatas – 8 modulinių transformatorių (užstatymo plotas – 117,6 kv.m). Kitiems pagal Projektą statomiems inžineriniams statiniams – saulės elektrinėms – užstatymo plotas, kaip paaiškinta aukščiau, neskaičiuojamas, todėl Projekto bendrųjų rodiklių lentelėje negali būti nurodomas.

Pareiškėjos nuomone, Administracija skundžiamame Sprendime kelia akivaizdžiai nepagrįstą ir teisės aktams prieštaraujantį reikalavimą Projekte nurodyti pareiškėjos projektuojamos saulės elektrinės užstatymo plotą, kad pagal jį galėtų apskaičiuoti Įmoką, nors tokios pareigos ir taisyklių tam atlikti dėl saulės elektrinių specifikos (t. y. dėl to, kad saulės elektrinių pagrindinė dalis yra saulės moduliai, kuriuos AIEĮ priskiria kilnojamiems daiktams) nenumato jokie teisės aktai. Tokie Administracijos veiksmai laikytini neteisėtais bei pažeidžiančiais pareiškėjos interesus. Pažymėjo, kad pareiškėja visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje (skirtingose savivaldybėse) yra suprojektavusi ir pastačiusi ne vieną saulės elektrinę ir nei vienoje savivaldybėje jos projektams nebuvo keliami tokie reikalavimai ir sudaromos tokios kliūtys projekto vystymui, kaip Kaišiadorių rajono savivaldybėje (I t., b.l. 1-11).

Atsakovė Kaišiadorių rajono savivaldybės administracija nesutinka su pareiškėjos UAB Vėjo galia 2023 m. liepos 10 d. skundu ir prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsakovė Kaišiadorių rajono savivaldybės administracija paaiškino, kad pareiškėjos UAB Vėjo galia skunde išdėstyta pozicija neatitinka Infrastruktūros plėtros įstatyme įtvirtintų teisės normų. Nurodė, kad Įmokos dydžio teisingas nustatymas bei teisingai apskaičiuotos Įmokos sumokėjimas yra tokie veiksmai, kurie neatsiejami susiję su Infrastruktūros plėtros įstatymo paskirtimi ir tikslais. Pabrėžė, jog pats Infrastruktūros plėtros įstatymas *expressis verbis* nustato, jog inžineriniu statiniu užstatytas plotas turi būti nurodytas konkrečiai statinio projekte. Tai reiškia, jog asmeniui, kuriam pagal Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalį atsiranda pareiga sumokėti Įmoką, priklauso ir pareiga užtikrinti, jog būtų parengtas toks statinio projektas, kuriame būtų visi reikalingi Įmokos dydžiui apskaičiavimui reikalingi duomenys (su inžinerinio statinio statyba susiję rodikliai) ir kuris leistų subjektui, įgaliotam priimti sprendimą dėl Įmokos dydžio apskaičiavimo, priimti ne bet koki, o būtent teisingą administracinį sprendimą dėl to.

Atsakovė pastebėjo, jog Administracija nėra subjektas, kurio užsakymu rengiamas inžinerinio statinio statybos projektas, kurį įgyvendinti siekia privatus asmuo. Pareiga pateikti tinkamai parengtą Statinio projektą, t. y. tokį, kurio bendroji dalis leistų Administracijai, laikantis Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalies ir Metodikos nuostatų, teisingai apskaičiuoti Įmokos dydį, nagrinėjamu atveju tenka pareiškėjai.

Nurodė, kad sutiktina su pareiškėja, jog Metodika skirta reglamentuoti Įmokos apskaičiavimo tvarką, bet kartu pabrėžtina, jog Metodika, kaip poįstatyminis teisės aktas, negali pakeisti Infrastruktūros plėtros įstatymo teisės normų, *inter alia* jo 14 straipsnio nuostatų, nustatančių tiek Įmokos mokėjimo teisinius pagrindus, tiek ir šios rūšies įmokos nemokėjimo pagrindus. Metodikos turinys neleidžia spręsti, jog Metodikoje įtvirtintos taisyklės savo turiniu ir esme skirtųsi nuo Infrastruktūros plėtros įstatyme įtvirtinto teisinio reguliavimo.

Atsakove pacitavo Metodikos 2 – 4 punktų nuostatas ir nurodė, kad inžinerinio statinio statybos projekte, konkrečiai jo bendrojoje dalyje, Metodikos 3.2, 4.3 punktų požiūriu turi būti duomenys apie inžineriniu statiniu užstatytą plotą. Taip pat nurodė, kad Metodikos 5 punktas įpareigoja savivaldybės infrastruktūros plėtros organizatorių atlikti jam statytojo (vystytojo) pateikto prašymo dėl Įmokos apskaičiavimo ir šio prašymo priedų patikrą dėl jų atitikties Metodikos 3, 4 punktų reikalavimams. Pažymėjo, kad iš Metodikos 5, 6 punktų nuostatų turinio negalima daryti išvados, jog visais atvejais savivaldybės infrastruktūros plėtros organizatoriui tenka pareiga pagal jam pateiktus dokumentus apskaičiuoti Įmoką ir pareiškėjui išduoti tokios įmokos apskaičiavimo aktą. Vadovaudamasis Metodikos 7 punktu, savivaldybės infrastruktūros plėtros organizatorius, nustatęs, kad jam pateiktas prašymas ar kartu su juo pateikti dokumentai, informacija neatitinka Metodikos 3, 4 punktuose nustatytų reikalavimų arba jeigu nepakanka duomenų Plėtros įmokai apskaičiuoti, turi teisę informuoti pareiškėją apie būtinybę pašalinti konstatuotus trūkumus arba pateikti papildomą informaciją. Vadinasi, ne tik Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalies, bet ir Metodikos 2, 3.2, 4.3 punktų prasme, Administracijai nagrinėjamu atveju turėjo būti pareiškėjos pateiktas būtent tinkamai parengtas Statinio projektas, t. y. toks, kuriame (konkrečiai Statinio projekto bendrojoje dalyje) yra nurodytas inžineriniu statiniu (o tiksliau keliais inžineriniais statiniais, nes suprojektuota kelių inžinerinių statinių nauja statyba) užstatytas plotas. Tuo atveju, jeigu inžinerinio statinio (kelių inžinerinių statinių) statinio projekte tokių duomenų nėra, savivaldybės infrastruktūros plėtros organizatorius pagal Metodikos 5, 7 punktus turi ne tik teisę, bet ir pareigą, informuoti pareiškėją apie nustatytus trūkumus ar pareikalauti iš jo papildomos informacijos, reikalingos teisingam Įmokos dydžio apskaičiavimui. Nagrinėjamu atveju pareiškėja neginčija, kad Statinio projekte nėra nurodyti duomenys apie suprojektuotos naujai pastatyti Saulės elektrinės užstatymo plotą, laikydami pozicijos, kad tokie duomenys Statinio projekte neturi būti nurodyti. Kadangi tokia pareiškėjos pozicija negali būti laikoma teisiškai pagrįsta, tai Administracijos Skundžiamas raštas pateikti pareiškėjai patikslintą Prašymą laikytinas atitinkančiu tiek Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalies nuostatas, tiek ir aptartąsias Metodikos nuostatas.

Atsakovė pacitavo ir Metodikos 8 punkto nuostatas ir padarė išvadą, kad iš Metodikos 8 punkto turinio akivaizdu, kad visais atvejais Įmokos dydžio apskaičiavimas privalo būti pagrįstas pirmiausia Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio nuostatomis. Statinio projekto turinys nesudaro jokio pagrindo nevykdyti Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalies reikalavimų ar jų nesilaikyti. Priešingai, statinio projektas turi būti parengtas taip, jog Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalies reikalavimai būtų įvykdyti tinkamai visa apimtimi. Taigi akivaizdu, jog statinio projektas turi būti parengtas taip, kad pareiškėjo savivaldybės infrastruktūros plėtros organizatoriui pateiktas prašymas dėl Įmokos dydžio apskaičiavimo, prie jo pridėjami dokumentai (informacija) turi būti tokie, jog būtų sudarytos visos sąlygos savivaldybės infrastruktūros plėtros organizatoriui tinkamai taikyti Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalies nuostatas bei tuo pačiu tinkamai įgyvendinti Infrastruktūros plėtros įstatymo tikslą.

Nurodė, kad Metodikos 9 punktas nustato formulę, pagal kurią savivaldybės infrastruktūros plėtros organizatorius apskaičiuoja Įmokos dydį. Plėtros įmokos dalis, skirta savivaldybės infrastruktūros projektavimui, statybai ir/ar įrengimui, apskaičiuotina pagal formulę, nustatytą Metodikos 10 punkte. Paaiškino, kad tiek pagal Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalį, tiek pagal Metodikos 2, 3.2, 4.3, 8, 10 punktus, pareiškėjai, pateikusiai Administracijai Prašymą, teko pareiga jame teisingai nurodyti suprojektuotų inžinerinių statinių (nes pagal Statinio projektą yra suprojektuota kelių inžinerinių statinių nauja statyba) užstatytą plotą ir prie Prašymo pridėti tokį Statinio projektą, kuriame visais šios rūšies statiniais užstatytinas plotas yra nurodytas, be to, jis nurodytas teisingai.

Nurodė, kad Infrastruktūros plėtros įstatymo 15 straipsnis reglamentuoja Plėtros įmokos mokėtojus. Nurodyto straipsnio 4 dalis suteikia teisę savivaldybės tarybai savo sprendimu jos nustatyta tvarka ir pagal jos patvirtintus kriterijus nustatyti kitus, negu šio straipsnio 2, 3 dalyse numatytus, atvejus, kai Įmoka nemokama. Pažymėjo, kad yra aiškiai reglamentuota, kokiais atvejais mokėtina ir kokiais atvejais nemokėtina Įmoka, kas yra šios rūšies įmokos mokėtojai. Pagal Infrastruktūros plėtros įstatymo 14, 15 straipsnių turinį yra aišku, kad bet kurios paskirties inžinerinio statinio naujos statybos atveju, jeigu nėra teisinio pagrindo pagal Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 - 4 dalių nuostatas nemokėti Įmokos, tokia įmoka privalo būti inžinerinio statinio statytojo (vystytojo) mokama. Akivaizdu ir tai, kad pagal Infrastruktūros plėtros įstatymo 14, 15 straipsnius, kurie laikytini teisiniais šios rūšies įmokos mokėjimo ar, priešingai, nemokėjimo pagrindais, šios rūšies įmokos mokėjimui nėra reikšminga tai, ar naujai statomas inžinerinis statinys turi stogą ar stogo neturi, nes Įmokos (ne)mokėjimas Infrastruktūros plėtros įstatyme nurodytu pagrindu nėra diferencijuojamas. Aplinkybė, kuri Infrastruktūros plėtros įstatymo 14, 15 straipsnių požiūriu yra reikšminga Įmokos dydžiui apskaičiuoti, yra inžineriniu statiniu užstatytas plotas (m²). Tuo tarpu žemės teritorija, kuri laikytina užstatyta statinio (kitais tariant, užimta statinio), gali būti ne tik ta, kuri užstatyta statiniais, turinčiais stogą, bet ir ta, kuri užstatyta statiniais, neturinčiais stogo (pavyzdžiui, tokias statiniais gali būti lauko čiuožykla, atviri teniso kortai, estrada, vėjo jėgainė, atraminė sienelė, atliekų duobė, šulinys, tvora, kiemo aikštelė, lieptas, damba, užtvanka, uosto krantinė, automobilių kelias, gatvė, pėsčiųjų takas, dviračių takas, geležinkelio kelias, tiltas, viadukas, atviras stadionas, lauko baseinas ir kt.). Administracijos įsitikinimu, pareiškėjos pozicija, jog esą už naujų inžinerinių statinių, kurie neturi stogo, statybą Įmoka neturi būti skaičiuojama ir ji neturi būti mokama, neatitinka aptartųjų Infrastruktūros plėtros įstatymo 14, 15 straipsnių nuostatų, taip pat prieštarauja Infrastruktūros plėtros įstatymo paskirčiai ir tikslui, įtvirtintiems šio įstatymo 1 straipsnyje. Pažymėjo, jog pareiškėjas nepagrįstai teigia, esą Administracija Saulės elektrinę prilygina inžineriniam statiniui su stogu. Iš tikrųjų Administracijos tokios pozicijos nesilaiko. Administracijos požiūriu, atsižvelgiant į Saulės elektrinės, kuri laikytina statiniu ir kartu nekilnojamuoju daiktu, užstatymo plotą, nepaisant to, kad naujai statoma Saulės elektrinė neturės stogo, pareiškėjai turėtų būti apskaičiuojama Įmoka, nes, kaip matyti iš skundo turinio, pareiškėja nagrinėjamu atveju neginčija to, kad šiuo atveju nėra pagrindų pagal Įstatymo 15 straipsnio 2 - 4 dalis jai šios rūšies įmokos nemokėti.

Pažymėjo, kad apie pareiškėjos pozicijos esą Įmoka apskaičiuotina ir mokėtina tik inžinerinių statinių, turinčių stogą, naujos statybos atveju (pasak pareiškėjo, Saulės elektrinė nėra tokiu inžineriniu statiniu), akivaizdų nepagrįstumą liudija Infrastruktūros plėtros įstatymo projekto rengimo dokumentai (*travaux preparatoires*), esantys Lietuvos Respublikos Seimo interneto puslapyje. Atsakovė apžvelgė Infrastruktūros plėtros įstatymo projektų svarstymą ir nurodė, kad priimant Infrastruktūros plėtros įstatymą su aptartąja šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalies, 15 straipsnio 1 dalies redakcija, Seimo tikrasis ketinimas buvo nustatyti tokį teisinį reguliavimą, pagal kurį: (i) savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka būtų mokama ne tik pastato naujos statybos atveju, bet ir inžinerinio statinio naujos statybos atveju; (ii) tokia įmoka būtų mokama ne tik tais atvejais, kai naujai statomas inžinerinis statinys turės stogą, bet ir tais atvejais, kai naujai statomas inžinerinis statinys stogo neturės (pavyzdžiui, automobilių stovėjimo aikštelė, atviras sporto ir pramogų kompleksas); (iii) tokios įmokos dydis būtų apskaičiuojamas pagal inžineriniu statiniu, kuris būtų naujai pastatytas, užstatytą žemės plotą.

Administracijos vertinimu, Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalis aiškiai reikalauja Įmokos dydžiui apskaičiuoti naudoti inžineriniu statiniu užstatytą plotą, kaip bazę šios rūšies įmokos dydžio skaičiavimui. Nei Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalis, nei jokia kita šio įstatymo norma, neleidžia šios rūšies įmokos dydžio neskaiciuoti tuo pagrindu, kad statytojas/vystytojas esą nebegali apskaičiuoti inžineriniu statiniu užstatyto ploto, *inter alia* dėl to, kad, statytojo/vystytojo supratimu, STR 1.04.04:2017 ir/ar Taisyklių nuostatos jam nėra aiškios, reikiamai išsamios ir/ar galbūt tinkamai suderintos su Infrastruktūros plėtros įstatymo normomis. Nagrinėjamu atveju pagal Statinio projektą suprojektuota Saulės elektrinės statyba. Saulės elektrinę pareiškėja laiko neypatingu statiniu ir kitu (kitos paskirties) inžineriniu statiniu. Išvadą apie tai, jog

Saulės elektrinė pripažintina kitu (kitos paskirties) inžineriniu statiniu, leidžia daryti Statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“ 12 punktą. Pagal Statybos įstatymo 2 straipsnio 84 dalį statiniu apskritai negali būti joks kilnojamas daiktas. Kiti (kitos paskirties) inžineriniai statiniai priklauso vienai iš dviejų statinių grupių, t. y. inžinerinių statinių grupei. Akivaizdu, kad jeigu pareiškėja Saulės elektrinę laiko neypatingu statiniu ir kitu (kitos paskirties) inžineriniu statiniu, tai pagal tokią pačios pareiškėjos poziciją Saulės elektrinė negali būti laikoma kilnojamuoju daiktu.

Atkreipė dėmesį, kad be Saulės elektrinės, pagal Statinio projektą suprojektuota dar ir vidaus kelio, ir tvoros (nauja) statyba. Vidaus kelias priklauso vietinės reikšmės kelių grupei, o vietinės reikšmės keliai, kaip ir valstybinės reikšmės keliai, yra susisiekimo komunikacijos, kurios irgi yra inžineriniai statiniai. Tvorą taip pat yra kitas (kitos paskirties) inžinerinis statinys. Vadinasi, tiek Saulės elektrinė, tiek vidaus kelias, tiek ir tvora, yra inžineriniai statiniai, t. y. tokie, kurių naujos statybos atveju pagal Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalį, 15 straipsnio 1 dalį pareiškėjai atsiranda pareiga mokėti atitinkamo dydžio Įmoką, nesant aplinkybių, dėl kurių, vadovaujantis Infrastruktūros plėtros įstatymo 15 straipsnio 2-4 dalimis, pareiškėja šios rūšies įmokos neturėtų mokėti.

Nurodė, kad pareiškėja skundu neginčija, kad pagal Statinio projektą yra numatoma (suprojektuota) naujo kito (kitos paskirties inžinerinio) statinio statyba. Iš pareiškėjos Komisijai pateiktų skundo priedų matyti, jog suprojektuoto vidaus kelio dangos plotas Statinio projekte nurodytas, o užstatymo Saulės elektrinė ir tvora plotas Statinio projekte nenurodytas. Tuo tarpu iš Statinio projekto Bendrosios dalies turinio matyti, jog Saulės elektrinė suprojektuota statyti 14 žemės sklypų, kurių bendrasis plotas siekia 82 ha. Iš Statinio projekto brėžinių matyti, jog planuojama, kad Saulės elektrinė užims didžiąją dalį 82 ha 14 žemės sklypų teritorijos, taigi didžioji dalis nurodytų žemės sklypų teritorijos bus užstatyta (užimta) kitos paskirties inžinerinių statinių: Saulės elektrinės, vidaus kelio ir tvoros. Teikdama Komisijai skundą, pareiškėja juo neįrodinėja, kad nurodytų žemės sklypų teritorija nebus užimta (užstatyta) Saulės elektrinės, vidaus kelio ir tvoros. Vadinasi, nagrinėjamu atveju pagal Statinio projektą numatoma, kad nurodytų žemės sklypų teritorija bus užstatyta (užimta) ne tik 8 modulinėmis transformatorinėmis (kaip esą turinčiomis stogą), bet ir Saulės elektrine, vidaus keliu bei tvora, nepaisant to, kad šie inžineriniai statiniai neturės stogo. Tuo tarpu toji aplinkybė, jog naujai statomas kitas (kitos paskirties) inžinerinis statinys neturės stogo, *per se* nereiškia, kad juo neužstatoma atitinkama žemės sklypo teritorija, taip pat nereiškia, kad tokio statinio naujos statybos atveju pagal Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalį, 15 straipsnio 1 dalį jo statytojui (vystytojui) nepriklauso pareiga mokėti Įmokos, kurios dydis apskaičiuotinas, atsižvelgiant į tokiu statiniu užstatytą (užimtą) žemės plotą.

Administracijos vertinimu, pareiškėjos pozicijos, jog Įmoka neturi būti skaičiuojama inžinerinių statinių, neturinių stogo, pagrįstumo nepatvirtina ir Lietuvos teismų praktika ginčiuose, kylančiuose iš santykių, reguliuojamų Infrastruktūros plėtros įstatymo normomis (nurodo, pvz., administracinę bylą Nr. e13-2881-1114/2022).

Atsakovė atsiliepime nurodė ir tai, jog Skunde pareiškėja *inter alia* remiasi STR 1.04.04:2017 5 priedo V skyriaus ir Taisyklių 132 punkto nuostatomis, teigdama, jog esą statinio projekte gali būti skaičiuojamas tik stogą turinčio inžinerinio statinio užstatymo plotas. Tokia Pareiškėjos pozicija taip pat pripažintina teisiškai nepagrįsta. Nėra ginčo, jog, vadovaujantis Statybos įstatymo 1 straipsnio 1 dalimi, Statybos įstatymas *inter alia* reglamentuoja statinių projektavimo tvarką. Statybos įstatymo 24 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyta, jog statinio projektas (Statybos įstatymo 2 straipsnio 61 dalis) rengiamas naujo ypatingojo ir neypatingojo statinio statybai. Statinio projekto rengimo tvarką, statinio projekto sudedamąsias dalis reglamentuoja Statybos techninis reglamentas STR 1.04.04:2017 „Statinio projektavimas, projekto ekspertizė. STR 1.04.04:2017 V skyriaus 24 punkte nustatyta, jog bendruoju atveju techninio projekto sudedamosios dalys išdėstytos reglamento 8 priede, tačiau kiekvienu konkrečiu atveju techninio projekto sudedamosios dalys nustatomos atsižvelgus į projektuojamo statinio specifiką. STR 1.04.04:2017 5 priede nurodyti bendrieji statinių rodikliai. Nurodyto STR 5 priede pirmiausia nurodyta, kad šiame priede nurodomi žemės sklypo ir statinių (techniniai ir paskirties) rodikliai bendruoju atveju. Statinio projekte

nurodomi konkretaus sklypo ir konkretaus statinio bendrieji rodikliai. Bendrieji statinio rodikliai lentelėje ar kita forma nurodomi statinio projekto bendrojoje dalyje. Ten pat nurodyta, kad kitų statinių atveju (V skyrius) rodikliai apskaičiuojami vadovaujantis Taisyklėmis. STR 1.04.04:2017 8 priedo 1 punkte *inter alia* nustatyta, jog, kai rengiamas inžinerinių statinių techninis projektas, šiame priede nurodyta techninio projekto sudedamųjų dalių sudėtis yra rekomendacinė ir gali būti tikslinama įvertinus konkretaus inžinerinio statinio specifiką ir specialiuosius reikalavimus, kuriuos nustato kiti įstatymai ir normatyviniai statinio saugos ir paskirties dokumentai. Pagal nurodyto STR 8 priedo 2.1 punktą techninio projekto sudedamąją dalimi yra bendroji dalis, kurios sudėtis nurodyta šio priedo II skyriaus pirmajame skirsnyje (t.y. 5 - 5.7.9 punktuose). Pagal šio STR 8 priedo 5.2 punktą bendrojoje dalyje turi būti nurodyti bendrieji statinio rodikliai. Be bendrųjų statinio rodiklių, statinio projekto bendrąją dalį sudaro ir bendrasis aiškinamasis raštas, kurio sudėtis aprašyta šio priedo 5.3.1 - 5.3.28 punktuose, kurių nuostatos neleidžia spręsti, jog juose yra pateiktas baigtinis sąrašas duomenų, kurie turi būti pateikiami bendrajame aiškinamajame rašte.

Pažymėjo, kad, jeigu pastato atveju statinio projekte, laikantis STR 1.04.04:2017 5 priedo nuostatų, tarp bendrųjų statinio rodiklių turi būti nurodytas pastato bendrasis plotas, o kelio (susisiekimo komunikacijos) atveju - kelio juostos plotas (šie rodikliai leidžia nustatyti, kokia žemės sklypo teritorija yra užimta/užstatyta pastato/kelio), tai akivaizdu, jog kito inžinerinio statinio atveju statinio projekte, konkrečiai jo bendrojoje dalyje, irgi, prireikus, gali būti nurodytas analogiškas rodiklis, leidžiantis įvertinti, kokia žemės sklypo teritorija būtų užimta (užstatyta) šios rūšies inžinerinio statinio. Minėta, jog STR 1.04.04:2017 8 priedo 1 punktas leidžia, o ne draudžia, patikslinti šiame priede nurodytą statinio projekto techninio projekto bendrosios dalies sudėtį. Dėl to Plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalies ir šio įstatymo pagrindu priimtos Metodikos nuostatos, pagal kurias Įmokos dydis apskaičiuojamas, vadovaujantis kito inžinerinio statinio projekte nustatyto šiuo statiniu užstatytu plotu, vertintinos kaip specialūs reikalavimai, kuriuos nustato kiti įstatymai ir pagal kuriuos gali ir turi būti tikslinama kito inžinerinio statinio projekto bendrosios dalies sudėtis ir šioje dalyje papildomai nurodomas toks rodiklis, kurio atskirai nurodyti nereikalauja, bet ir nedraudžia, STR 1.04.04:2017 tiek 5 priedas, tiek ir 8 priedas. Atsižvelgiant į tai, atsakove nesutinka su pareiškėja, jog pagal STR 1.04.04:2017 esą nėra galimybės apskaičiuoti Saulės elektrine užstatyto ploto.

Atsikirsdama į pareiškėjos argumentą, kad pagal Taisyklės esą nėra galimybės skaičiuoti tokį plotą stogą neturinčių inžinerinių statinių atveju, atkreipė dėmesį į kitos paskirties inžinerinių statinių kadastro duomenų nustatymą, kurį reglamentuoja Taisyklių VII skyriaus taisyklės. Paaikšino, kad pagal šiame Taisyklių skyriuje esantį Taisyklių 266.2 punktą nustatomos kitų inžinerinių statinių koordinatės, tarp jų plotinių objektų kontūro posūkio taškai, o Taisyklių 266.3 punktas nustato, jog *inter alia* nustatoma kitų inžinerinių statinių (jų dalių) buvimo vieta, parametrai ([...] ilgis, plotis, plotas [...]) bei kiti techniniai duomenys, kurių reikia kadastro duomenims įrašyti į kadastrą. Pagal Taisyklių 267 punktą [...] gali būti nustatyti papildomi kitų inžinerinių statinių kadastro duomenys, o Taisyklių 268 punktas nustato, jog [...] sudaromi inžinerinių statinių išdėstymo planai. Vadovaujantis Taisyklių 271.1, 271.3 punktais, kitų inžinerinių statinių išdėstymo planuose *inter alia* turi būti pažymėti kitų inžinerinių statinių kontūrai bei jų posūkio taškų koordinatės. Tokiu būdu, taikant Taisyklių 266.2, 266.3, 267, 268, 271.1, 271.3 punktus, taip pat, prireikus, subsidiariai taikant Taisyklių 132, 132.1 punktų nuostatas, Projektuotojui egzistavo galimybė Statinio projekte nurodyti jame suprojektuotų visų inžinerinių statinių, įskaitant Saulės elektrinę, užstatymo (užimtos 14 žemės sklypų teritorijos) plotą.

Dėl pareiškėjos argumento, kad pagal Išteklių energetikos įstatymo 2 straipsnio 1^l dalį saulės šviesos energijos moduliai ir technologiniai įrenginiai yra kilnojami daiktai, nurodė, jog pareiškėjai reikia skirti atskirus tokius modulius ir technologinius įrenginius ir atsinaujančius energijos išteklius naudojančią elektrinę (Saulės elektrinę). Saulės elektrinė - tai visuma tarpusavyje technologiškai susijusių (sujungtų/kartu veikiančių) įrenginių ir saulės šviesos energijos modulių, kurie įrengiami (sumontuojami) ant tam tikrų laikančiųjų konstrukcijų, atitinkamu būdu sujungtų su žeme. STR 1.01.03:2017 12 punkto prasme saulės šviesos energijos elektrinė yra kitas (kitos paskirties) inžinerinis statinys, o kartu ir statinys Statybos įstatymo 2 straipsnio 84 punkto prasme. Tuo tarpu bet kuris statinys Statybos įstatymo 2 straipsnio 84 punkto prasme negali būti laikomas

kilnojamuoju daiktu. Todėl toji aplinkybė, jog pareiškėjos nurodomi moduliai ir įrenginiai iki jų sumontavimo Saulės elektrinėje ar po jų išmontavimo laikytini kilnojamaisiais daiktais, per se nereiškia, kad Saulės elektrinė, kurioje yra sumontuoti ir tarpusavyje sujungti pareiškėjos nurodyti moduliai ir įrenginiai, nėra statinys.

Pažymėjo, jog iš Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalies ir Metodikos nuostatų kyla pareiga statytojui (vystytojui) užtikrinti, jog inžinerinio statinio naujos statybos atveju tokio statinio projekte, konkrečiai jo bendrojoje dalyje, būtų duomenys apie naujai statomo inžinerinio statiniu užstatytą plotą. Minėta ir tai, jog STR 1. 04. 04:2017 nuostatos nedraudžia specialiuosius reikalavimus, keliamus statinio projekto bendrosios dalies sudėčiai, įtvirtinti kituose įstatymuose. Dėl to darytina išvada, jog skunde išdėstytais argumentais pareiškėjos pateiktas Plėtros įstatymo nuostatų, STR 1.04.04:2017 ir Taisyklių turinio interpretavimas pripažintinas teisiškai nepagrįstu, o kartu nepaneigiančiu Administracijos Skundžiamo rašto teisėtumo.

Atsakovo nuomone, dėl išdėstytų argumentų Administracijos Skundžiamas raštas laikytinas teisiškai pagrįstu, todėl jį naikinti Komisijai nėra teisinio pagrindo (II t., b.l. 136-149).

Komisijos žodinio posėdžio metu pareiškėjos UAB Vėjo galia direktorius A. Š. palaikė skundo reikalavimus ir papildomai paaiškino bei nurodė, kad kol nesumokėta infrastruktūros plėtros įmoka, įmonė negali derinti tolimesnių projekto klausimų.

Komisijos žodinio posėdžio metu pareiškėjos UAB Vėjo galia atstovas advokatas T. J. palaikė skundo reikalavimus ir laikėsi pozicijos, kad: teisės aktai nenumato prievolės pateikti atsakovės prašomų papildomų duomenų; elektriniai moduliai yra kilnojamieji daiktai ir jiems infrastruktūros mokestis neskaičiuotinas, be to, įmontuotas modulis netampa nekilnojamuoju daiktu. Pateikė poziciją, kad įstatymų leidėjas neturėjo valios ir tikslo apmokestinti kilnojamų daiktų modulius; tvirtino, kad nė viena savivaldybė tokių projektų neapmokestino; teigė, kad kelias laikinas, todėl jiems infrastruktūros mokestis irgi neturi būti skaičiuojamas; pateikė versiją, kad nėra metodikos kaip apmokestinti modulius, neturinčius stogo. Be to, papildomai paaiškino bei nurodė, kad skundžiamas 2023-07-07 sprendimas jiems sukelia šias realias teises pasekmes – atsisakoma apskaičiuoti įmoką ir prašoma patikslinti prašymą; pažymėjo, kad atsakovės Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijos neveikimo neskundžia.

Komisijos žodinio posėdžio metu atsakovės Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijos atstovė L. G. nurodė, kad nesutinka su pareiškėjos UAB Vėjo galia pateiktu skundu, bei jame nurodomomis aplinkybėmis bei argumentais ir papildomai paaiškino bei nurodė, kad 2023 m. gegužės mėn. pareiškėjos UAB Vėjo galia atsiųsto Projekto bendrųjų rodiklių lentelėje yra nenurodytas bendras plotas bei kiti duomenys, išvardyti 2023-07-07 rašte.

Komisijos žodinio posėdžio metu atsakovės Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijos atstovas advokatas A. Š. nurodė, kad nesutinka su pareiškėjos UAB Vėjo galia pateiktu skundu, bei jame nurodomomis aplinkybėmis bei argumentais ir papildomai paaiškino bei nurodė, kad pagal projektą inžinerinis statinys yra nejudanti saulės elektrinė, kuri apima ne tik transformatorius, bet ir visą eilę kitos paskirties inžinerinių statinių, kaip antai, net ir laikiną kelią, ir pagal projektą būtų trys kitos paskirties inžineriniai statiniai: saulės elektrinė, kelias ir tvora, už kuriuos privaloma sumokėti infrastruktūros plėtros įmoką; pažymėjo, kad moduliai yra saulės elektrinės sudėtinės dalys ir veikia kaip visa sistema; pastebėjo, kad skundžiamu 2023-07-07 sprendimu atsakovė įpareigojo pareiškėją (pa)tikslinti prašymą, pateikiant papildomą informaciją; atkreipė dėmesį, kad iš Skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies neseka, kad atsakovė atmetė ar netenkino pareiškėjos UAB Vėjo galia prašymo apskaičiuoti infrastruktūros plėtros įmoką, o tik prašo papildomai pateikti duomenis, bei pažymėjo, kad jeigu pareiškėjas UAB Vėjo galia per teisės aktų nustatytus terminus tokius duomenis pateiks, atsakovė turės juos kartu su naujai pateikta papildoma informacija išnagrinėti. Kitu atveju atsakovė turi ir teisę pareiškėjos UAB Vėjo galia prašymą palikti nenagrinėtą; išsakė poziciją, kad pareiškėjos antrasis skundo reikalavimas negalėtų būti tenkinamas, nes pareiškėjas UAB Vėjo galia būtų gražintas ne į tą padėtį, kurioje buvo; atkreipė dėmesį į tai, kad Inspekcija išaiškinimus pateikė tik su statinio projektavimu susijusiais klausimais.

Skundas atmestinas.

Byloje ginčas kilo dėl atsakovės Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijos 2023-07-07 sprendimo Nr. (3.5E) V8E-1185 „Dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo“ teisėtumo ir pagrįstumo (I t., b.l. 66-73).

Dėl byloje nustatytų aplinkybių

Šalių pateiktais įrodymais ir paaiškinimais bei į bylą išreikalautais rašytiniais įrodymais byloje yra nustatyta, kad pagal Kitos paskirties inžinerinio statinio - saulės elektrinės - Kaišiadorių r. sav., Kaišiadorių apylinkės sen., Paltininkų ir Kurniškių kaimuose statybos projekto (toliau – Projektas) Bendrąją dalį sklypuose, esančiuose Kaišiadorių r. sav., Kaišiadorių apylinkės sen., Paltininkų ir Kurniškių k.. (Projekto Aiškinamojo rašto 3 dalis), numatyta kitos paskirties statinio - saulės elektrinės - nauja statyba Kaišiadorių apylinkės seniūnijoje. Statybos rūšis: nauja statyba; Statinio būsima kategorija: Neypatingas statinys; Statinio rūšis pagal naudojimo paskirtį: inžinerinis statinys; Inžinerinio statinio grupė pagal paskirtį: kiti inžineriniai statiniai; Kito statinio pogrupis pagal paskirtį: saulės elektrinė; Saulės elektrinės konstrukcijų aukštis su fotoelementais iki 5 m; Elektrinės galia iki 60 000 kW (projekto aiškinamojo rašto 4 dalis). Projekto Aiškinamojo rašto 7 dalyje nurodyta, kad Saulės elektrinės modulių atrėmimui naudojama surenkama gamyklinė S355 klasės cinkuoto plieno C ir U profilių sistema. Statramsčius numatoma sukalti į gruntą, skersinės sijos, ilginiai yra apjungiami ryšiais į vientisą standžią laikančiąją sistemą (I t., b.l. 12-44).

Projekto Bendrosios dalies dalyje Bendrieji statinio rodikliai nurodyti 13 sklypų plotai, taip pat susisiekimo komunikacijų (vidaus kelių) ilgiai ir eismo juostos pločiai bei bendras tvoros ilgis ir aukštis (I t., b.l. 19, 20).

Pareiškėja UAB Vėjo galia atsakovei Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijai pateikė 2023-05-10 prašymą dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo, kuriame nurodė, kad pastato ar inžinerinio statinio rekonstravimo į pastatą projekte nurodytas pastato bendrasis plotas (m^2) ir (ar) inžineriniu statiniu, kuris nėra savivaldybės infrastruktūra ir jo naudojimui reikalinga savivaldybės infrastruktūra, užstatytas plotas (m^2) - pastatas: numatytos 8 modulinės transformatorinės $8 \times (6 \times 2,45 = 14,70) = 117,6 \text{ m}^2$ (I t., 45, 46).

2023-05-16 el. laiške iš adresato (*duomenys neskelbtini*), adresuotame P. Ž. (*duomenys neskelbtini*), pacituota Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 str. 2 punkto nuostata ir nurodyta, kad pateiktame projekto bendrųjų rodiklių lentelėje nėra nurodytas užstatomas plotas. Taip pat pacituotas Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos nustatymo metodikos, patvirtintos Lietuvos Respublikos vyriausybės 2020 12 30 nutarimu Nr. 1475 3.2 punkto nuostatos ir nurodyta, kad vyriausioji architektė informavo, kad statoma elektrinė žemės sklypuose, kurių paskirtis šiuo metu keičiama. Savivaldybės tarybos sprendimu patvirtinti tarifai šiuo atveju priklausys nuo kokioje teritorijoje bus statoma elektrinė. Statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 yra nurodyta koks statomos elektrinės statusas ir kaip būtų skaičiuojamas užstatomas plotas: tai statinio išorinio kontūro vertikalios projekcijos į žemės paviršių. Išnagrinėjus minėtą STR, mano, kad tai būtų ypatingų statinių kategorijai priskiriamas statinys. Kadangi kyla dar ne vienas klausimas, nebaigtas sklypų paskirčių keitimas, projektas nevertintas architektūros skyriaus, siūloma visiems išsispręsti visus kylančius klausimus ir tuomet teikti Prašymą dėl infrastruktūros plėtros įmokos, kartu su patikslinta projekto bendrųjų rodiklių dalimi (I t., b.l. 48).

P. Ž. 2023-05-16 el. laiške, atsakydamas adresatui (*duomenys neskelbtini*), nurodė, kad statinys nėra nurodytas Ypatingųjų statinių kategorijai priskiriamų statinių sąrašė, taip pat nėra nurodytas Nesudėtingųjų statinių sąrašė. Statiniai priskiriami neypatingiesiems statiniams vadovaujantis Statybos įstatymo 2 straipsnio 28 dalimi. Saulės elektrinė nėra pastatas ir stogą turintis inžinerinis statinys. Prašyme pateikti inžinerinių statinių turinčių stogą plotai, t.y. aštuonios modulinės transformatorinės $8 \times (6 \times 2,45 = 14,70) = 117,6 \text{ m}^2$. Prašymas pateiktas korektiškai prašoma atsiųsti įmokos skaičiavimo aktą (I t., b.l. 47).

Administracija 2023-05-18 pateikė Inspekcijai elektroninį paklausimą (reg. Nr. 7D-2004): yra projektuojama saulės elektrinė 60MW, projektuotojai nesutinka, kad tai ypatingas statinys. Ar STR 1.01.03:2017 Ypatingų statinių kategorijai priskiriamų statinių sąrašė į 2 punkte nurodytus: Energetikos pastatai: statiniai, kuriuose vykdoma 5 MW ir (ar) didesnės galios elektros ir šilumos gamyba toks statinys nepatenka? Ar motyvuotai statytojai nepateikia tokio statinio užstatymo ploto Infrastruktūros įmokai paskaičiuoti, nes tai - jų teigimu inžinerinis statinys neturintis stogo? (I t., b.l. 50).

Inspekcija, atsakydama į Administracijos suformuluotus klausimus, nurodė Statybos įstatymo 2 straipsnio atitinkamai 16, 20, 28, 30 ir 84 dalyse nurodytų sąvokų apibrėžimus, taip pat AIEĮ 2 straipsnio 1 ir 1¹ dalies nuostatas bei LR CK 4.2 straipsnio 4 ir 5 dalies nuostatas ir paaiškino, kad saulės šviesos energijos elektrinė, susidedanti iš nekilnojamųjų daiktų, turinčių laikančiąsias konstrukcijas, kurios visos (ar jų dalis) sumontuotos statybos vietoje atliekant statybos darbus ir kilnojamųjų daiktų, einančių į nekilnojamąjį daiktą ir praradusių savo individualius požymius, yra statinys – inžinerinis statinys.

Nurodė, kad Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. D1–713 patvirtinto statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“ (toliau – Reglamentas) V skyriaus antrajame skirsnyje „Ypatingųjų statinių kategorijai priskiriamų statinių sąrašas“ pateiktos 1 lentelės dalyje „Negyvenamieji pastatai“ 2 punkte (eil. Nr. 2) įrašyti „Energetikos pastatai“ ir šioje eilutėje lentelės skiltyje „Statinių požymiai ir techniniai parametrai“ nurodyti „statiniai, kuriuose vykdoma 5 MW ir (ar) didesnės galios elektros ir šilumos gamyba“. Vadovaujantis Reglamento 12 punktu, atsinaujinančių išteklių energiją naudojančios energijos gamybos statiniai (vėjo elektrinės, saulės šviesos energijos elektrinės, saulės šilumos energijos kolektoriai ir kiti) priskiriami kitos paskirties inžineriniams statiniams. Pagal Reglamento 3 lentelės 3.11 papunktį, kiti inžineriniai statiniai – saulės šviesos energijos elektrinės, saulės šilumos energijos kolektoriai, kurių galingumas ≤ 100 kW, priskiriami I grupės nesudėtingiesiems statiniams.

Taip pat nurodė, kad atsižvelgiant į nurodytą šiuo metu galiojančią teisinę reguliavimą, manytina, kad ypatingųjų statinių kategorijai priskirtini statiniai, kuriuose vykdoma 5 MW ir (ar) didesnės galios elektros gamyba. Mano, jog paklausime minima 60 MW saulės elektrinė laikytina inžineriniu statiniu. Inžineriniai statiniai – saulės šviesos energijos elektrinės, saulės šilumos energijos kolektoriai, kurių galingumas didesnis kaip 100 kW, priskiriami neypatingųjų statinių kategorijai.

Pažymėjo, jog planuojama saulės elektrinė yra didelio galingumo, tad jeigu joje bus sumontuoti potencialiai pavojingi įrenginiai ar atitiks kitus požymius, nurodytus minėto Statybos įstatymo 2 straipsnio 20 dalyje, ji bus laikytina ypatinguoju statiniu.

Taip pat nurodė, kad Inspekcija neturi galimybės įvertinti statytojų motyvų dėl statinio užstatymo ploto infrastruktūros įmokai paskaičiuoti, nes tokių duomenų nėra pateikta, be to, savivaldybių infrastruktūros plėtros mokesčio taikymas nepriskirtas Inspekcijos kompetencijai.

Priminė, kad pagal Reglamento 14 punkto nuostata, jog statinio kategoriją pagal Reglamente pateiktus požymius nustato ir projektuojamam statiniui priskiria statinio projekto vadovas (I t., b.l. 50-52).

Inspekcija, atsakydama į Projektuotojo paklausimą, 2023-06-16 rašte „Dėl paklausimo (reg. Nr. 7D-2360)“ Nr. 2D-10691 į klausimą: „Ar teikiant projektą statybą leidžiančio dokumentui reikia pateikti saulės elektrinės užimamą plotą, ar kitus su plotu susijusius rodiklius?“, atsakė, kad vadovaujantis Statybos įstatymo 27 straipsnio 5 dalimi, su prašymu išduoti statybą leidžiantį dokumentą (toliau – SLD) pateikiamas šio įstatymo 24 straipsnio 1 dalyje nurodytas atitinkamas statinio projektas ir jo elektroninė versija arba tik statinio projekto elektroninė versija, pasirašyta elektroniniu parašu privalančių jį pasirašyti asmenų, – aplinkos ministro nustatyta tvarka ir sąlygomis; jeigu statinio projektas sudarytas iš atskirų dalių, pateikiamos bendroji, architektūrinė (kai ši dalis privaloma), sklypo sutvarkymo (kai ši dalis privaloma), susisiekimo (kai ši dalis privaloma), kultūros paveldo tvarkybos (su leidimu atlikti tvarkomuosius paveldosaugos darbus, kai ši dalis privaloma) dalys ir (ar) jų kompiuterinis įrašas.

Pacitavo AIEĮ 2 straipsnio 11 dalies apibrėžta sąvoką, taip pat nurodė, kad Saulės šviesos energijos elektrinės priskiriamos kitos paskirties inžineriniams statiniams (statybos techninio

reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“ 12 p.). Paaiškino, kad Statinio projekto sudėtį ir rengimo tvarką reglamentuoja statybos techninis reglamentas STR 1.04.04:2017 (toliau – reglamentas). Pacitavo Reglamento 53-54 punktų nuostatas, nurodė, kad pagal reglamento 5 priedą, bendrieji statinio rodikliai lentelėje ar kita forma nurodomi projekto bendrojoje dalyje. Šio priedo lentelės I-IV skyriuose nurodyti pastatai, susisiekimo komunikacijos, inžineriniai tinklai ir šiems statiniams nustatomi rodikliai. Lentelės V skyriuje „Kiti statiniai“ jokie rodikliai nenurodyti. 8 punkte pateikta pastaba, kad * žvaigždute pažymėti rodikliai apskaičiuojami vadovaujantis Nekilnojamojo turto kadastrinių matavimų ir kadastro duomenų surinkimo taisyklėmis, kurias tvirtina Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministras. Reglamento 6 priede pateikiami statybos skaičiuojamosios kainos nustatymo principai, 7 priede – statinio ekonominiai rodikliai. Šie rodikliai projekto bendrojoje dalyje neprivalomi.

Nurodė, kad TPI apibrėžia šiuos su statinio užstatomu plotu susijusius rodiklius: užstatymo intensyvumas; užstatymo tankis (2 straipsnio 39 ir 40 dalys).

Nurodė, kad apibendrinant, tai, kas išdėstyta, manytina, kad su prašymu išduoti SLD teikiamo statinio projekto bendrojoje dalyje turi būti nurodyti bendrieji statinio rodikliai, atsižvelgiant į projektuojamo statinio specifiką. Kadangi užstatomas plotas nustatomas tik pastatų ir turinčių stogą inžinerinių statinių atveju (apskaičiuojant užstatymo tankį – vieną iš sklypo bendrųjų rodiklių), mano, kad stogo neturinčių inžinerinių statinių (pvz., saulės šviesos energijos elektrinės) užstatomas plotas, kuris vertinamas apskaičiuojant užstatymo tankį pagal TPI, nenustatomas. Taip pat ir reglamento prieduose pateiktuose statinio projekte nurodomų statinių rodiklių sąrašuose nenumatyti rodikliai, susiję su stogo neturinčių inžinerinių statinių plotu. Taigi galiojantys teisės aktai nenumato prievolės su prašymu išduoti SLD teikiamame saulės šviesos energijos elektrinės statybos projekte nurodyti su šio statinio plotu susijusius rodiklius (I t., b.l. 53-56).

UAB „Elektros tinklų projektai“ 2023-06-19 rašte Nr. 2022-36-XX-SE03 nurodė, kad pateikė prašymą dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo 2023-05-10 (praėjo 26 darbo dienos). pažymėjo, kad Prašyme nurodyti inžinerinių statinių turinčių stogą užstatymo plotas. Nurodė, kad pridedamas Inspekcijos atsakymas pagrindžia anksčiau siūsto rašto argumentus dėl statinio rodiklių nurodymo projekte 2023-06-07 Nr. D8(E)-3545. Kadangi saulės elektrinėms užstatymo plotas neskaičiuojamas, tai nuo jų nemokama ir infrastruktūros įmoka, tad vis dar laukia atsakymo į prašymą dėl įmokos paskaičiavimo (I t., b.l. 57).

Pareiškėjos 2023-06-28 rašte Nr. VEGA010601-230628-1, adresuotame Administracijai, nurodyta, kad Projektuotojas pateikė Administracijai 2023-06-19 raštą „Dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo“ Nr. 2022-36-XX-SE03, kuriame nurodė, kad Projektuotojas Administracijai 2023-05-10 pateikė prašymą dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo, kuriame nurodytas tik turinčių stogą inžinerinių statinių užstatymo plotas. Projektuotojas Administracijai taip pat pateikė Inspekcijos 2023-06-16 konsultaciją „Dėl paklausimo (reg. Nr. 7D-2360)“ Nr. 2D-10691 (toliau – Konsultacija), kuria siekė pagrįsti savo 2023-05-10 prašymą dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo. Pasak Projektuotojo, kadangi saulės elektrinėms užstatymo plotas neskaičiuojamas, tai nuo jų nemokama ir infrastruktūros įmoka.

Nurodyta, kad išnagrinėjęs aukščiau Inspekcijos Konsultaciją bei matydamas būtinumą papildomai, teisės aktų nuostatomis, pagrįsti Projektuotojo prašymą savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką skaičiuoti tik nuo stogą turinčių inžinerinių statinių, prie tokių statinių nepriskiriant saulės elektrinių, Užsakovas teikia šiuos rašytinius paaiškinimus, į kuriuos prašo atsižvelgti Administracijai priimant sprendimą dėl įmokos paskaičiavimo.

Paaiškino, kad Įmokos apskaičiavimą reglamentuoja Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 ir 4 dalys. Pacitavo minėtas normas ir nurodė, kad Infrastruktūros plėtros įstatymas numato, kad Įmoka apskaičiuojama inžineriniu statiniu užstatytą plotą (kvadratiniais metrais) padauginant iš savivaldybės tarybos sprendimu patvirtinto Įmokos tarifo. Įmoką apskaičiuoja savivaldybės infrastruktūros plėtros organizatorius (nagrinėjamu atveju – Administracija) pagal Vyriausybės nutarimu patvirtintą Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos nustatymo metodiką. Taigi, pats Infrastruktūros plėtros įstatymas išsamios Įmokos apskaičiavimo tvarkos nepateikia, o tik nurodo, kad

inžineriniam statiniui Įmoka paskaičiuojama juo užstatytą plotą padauginant iš Įmokos tarifo, ir nukreipia į Vyriausybės patvirtintą metodiką.

Pacitavo Metodikos 8 ir 10 punkto nuostatas ir nurodė, kad Metodika nustato Įmokos apskaičiavimo formulę ir detalizuoja, kad apskaičiuojat Įmoką inžinerinio statinio užstatytas plotas turi būti nustatomas pagal projektą, kai statybos leidimas tokiam inžineriniam statiniui privalomas. Nagrinėjamu atveju saulės elektrinių statybai statybą leidžiantis dokumentas yra privalomas, Projektas yra parengtas. Reikalavimus projektų rengimui nustato STR 1.04.04:2017.

Pacitavo STR 1.04.04:2017 5 priedo tam tikras nuostatas ir nurodė, kad STR 1.04.04:2017 5 priedo V skyriuje „Kiti statiniai“ nurodyti konkretūs „kitų statinių“ rodikliai (kaip, pavyzdžiui, skyriuje „Pastatai“ nurodyti tokie rodikliai, kaip „pastato bendrasis plotas“, „pastato naudingasis plotas“ ir pan.), o tik pažymėta, kad apskaičiuojant žvaigždute pažymėtus (t. y. bendrasis plotas, naudingasis plotas, tūris, aukštų skaičius, aukštis) „kitų statinių“ rodiklius turi būti vadovaujamosi Nekilnojamojo turto kadastrinių matavimų ir kadastro duomenų surinkimo taisyklėmis. Kitaip tariant, projekte pateikiamus statinio rodiklius aptariamas statybos techninis reglamentas nurodo apskaičiuoti pagal Nekilnojamojo turto kadastrinių matavimų ir kadastro duomenų surinkimo taisykles.

Pacitavo Taisyklių 132 punkto nuostatas ir nurodė, kad Taisyklės nustato kaip turi būti apskaičiuojamas tik stogą turinčio inžinerinio statinio užstatymo plotas. Atsižvelgiant į Administracijos pastabose dėl Projekto keliamą reikalavimą projekte nurodyti saulės modulių paviršių plotą, Užsakovas supranta, kad tokiu būdu yra siekiama saulės modulius prilyginti viso inžinerinio statinio saulės elektrinės stogui, kad pagal Taisyklėse pateiktą taisyklę (stogo horizontalios projekcijos į antžeminę dalį plotas) būtų apskaičiuotas saulės elektrinių užstatytas plotas, o nuo jo – Įmoka. Kitaip tariant, saulės elektrinė yra prilyginama inžineriniam statiniui su stogu. Atsižvelgiant į tai, turi būti įvertintos specialiosios teisės normos, nustatančios saulės elektrinių statusą, įtvirtintos AIEĮ.

Pacitavo AIEĮ 2 straipsnio 1^l dalies nuostatas ir nurodė, kad AIEĮ saulės modulius priskiria savarankiškiems kilnojamiesiems daiktams. Tai reiškia, kad jie negali būti traktuojami kaip kitos paskirties inžinerinio statinio saulės elektrinės stogas. Atitinkamai, saulės elektrinė negali būti traktuojama kaip inžinerinis statinys su stogu, kuriam pagal Taisykles gali būti skaičiuojamas užstatymo plotas.

Pažymėjo, kad apibendrinus visa tai, kas nurodyta aukščiau, matyti, kad šiuo metu galiojantys teisės aktai numato, kad Įmoka inžineriniams statiniams gali būti skaičiuojama tik pagal jų užstatymo plotą. Tuo pačiu teisės aktuose galimybė apskaičiuoti užstatymo plotą yra numatyta tik inžineriniams statiniams su stogu. Tuo tarpu saulės elektrinė dėl savo specifiškumo (t. y. pirmiausia dėl to, kad jos didžiąją (pagrindinę) dalį sudarantys saulės moduliai pagal AIEĮ priskiriami savarankiškiems kilnojamiesiems daiktams) negali būti prilyginama inžineriniams statiniams su stogu. Todėl užstatymo plotas saulės elektrinei skaičiuojamas negali būti. Atitinkamai, jis negali būti nurodomas ir projekto bendrojoje dalyje prie kitų statinių rodiklių, kaip ir kiti tokio statinio rodikliai, kuriems apskaičiuoti nėra nustatyta jokios metodikos.

Nurodo, kad tokios pačios pozicijos laikosi ir Inspekcija Konsultacijoje. Pažymėjo, kad teisės aktams nenumatant galimybės apskaičiuoti stogo neturinčių inžinerinių statinių užstatymo ploto, tokiems inžineriniams statiniams negali būti apskaičiuojama ir Įmoka. Be to, stogo neturinčių inžinerinių statinių užstatymo plotas negali būti apskaičiuojamas ir pagal analogiją taikant taisykles, skirtas stogą turinčių inžinerinių statinių užstatytam plotui apskaičiuoti.

Nurodė, kad Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 5 str. 1 d. nuostatas ir pažymėjo, kad šiuo metu galiojantys teisės aktai nesuteikia teisės savivaldybės administracijos subjektams plečiamai aiškinti aukščiau pacituotų teisės aktų nuostatų su tikslu apskaičiuoti Įmoką. Priešingas veikimas, t. y. Įmokos apskaičiavimas pagal analogiją taikant stogą turinčių inžinerinių statinių užstatytam plotui apskaičiuoti skirtas taisykles, reikštų Administracijos veikimą viršijant jai nustatytos kompetencijos ribas (*ultra vires*). Be to, teismų praktikoje yra laikomasi taisyklės, kad viešojo administravimo subjektams galima atlikti tik tai, kas nustatyta įstatyme, ir neleidžiama daryti to, ko įstatymas nenumato. Veikimas *ultra vires* neleistinas svarbiausia dėl to, kad jis pažeistų Konstitucijos preambulėje įtvirtintą teisinės valstybės principą. *ultra vires* principo nepaisymas yra vienas iš pagrindų administracinį sprendimą pripažinti neteisėtu.

Prašė Administracijos atsižvelgti į šiame 2023-06-28 rašte Nr.VEGA010601-230628-1 nurodytas teisės normas ir paskaičiuoti Įmoką pagal Projektuotojo Administracijai 2023-05-10 pateiktą prašymą dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo, kuriame nurodytas tik turinčių stogą inžinerinių statinių užstatymo plotas (I t., b.l. 58-63).

Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijos 2023-07-07 rašte Nr. (3.5E) V8E-1185 „Dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo“ nurodyta, kad išnagrinėjus pateiktą saulės elektrinės projektą ir gautus atsakymus iš Inspekcijos teikiama toliau nurodyta informacija ir argumentai dėl Įmokos apskaičiavimo (I t., b.l. 66-73).

Dėl prievolės apskaičiuoti ir mokėti Įmoką nurodė, kad pagal Statybos įstatyme įtvirtintą statinio sąvoką, kai saulės šviesos energijos elektrinės modulių ir technologinių įrenginių (kilnojamųjų daiktų) sumontavimui reikalinga įrengti laikančiąsias konstrukcijas, kurios visos (ar jų dalis) sumontuotos statybos vietoje atliekant statybos darbus (kai kilnojamieji daiktai, įeinantys į nekilnojamąjį daiktą, praranda savo individualius požymius), ši elektrinė tampa statiniu. Atsižvelgiant į tai, saulės elektrinė, pastatyta ant žemės, turinti laikančiąsias konstrukcijas, kurios visos (ar jų dalis) sumontuotos statybos vietoje atliekant statybos darbus, yra inžinerinis statinys. Todėl pareiškėjos projektuojamas objektas yra inžinerinis statinys.

Nurodė Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalies nuostatas ir pažymėjo, jog 15 straipsnio 2 dalyje yra reglamentuoti atvejai, kai Įmoka nemokama (kartu ir neskaičiuojama). Pažymėjo, jog į šiuos įstatymo nustatytus atvejus, pareiškėjos statomas inžinerinis statinys nepatenka.

Nurodė, kad Infrastruktūros plėtros įstatymas taip pat numato, jog savivaldybės taryba savo sprendimu, vadovaudamasi savo nustatyta tvarka ir pagal savo patvirtintus kriterijus, gali nustatyti kitus negu šio įstatymo numatytus atvejus, kai savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka nemokama.

Nurodė, kad Kriterijų sprendimu nustatyti kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, kada Įmoka yra nemokama. Pažymėtina, jog pareiškėjos statomas inžinerinis statinys taip pat neatitinka šių kriterijų.

Apibendrinu, kad Infrastruktūros plėtros įstatymas: įtvirtina, jog Įmoka turi būti skaičiuojama visiems inžineriniams statiniams, išskyrus Infrastruktūros plėtros įstatyme ir Savivaldybės tarybos sprendimuose numatytus konkrečius atvejus, ir nenustato jokių išimčių, kai Įmoka galėtų būti neskaičiuojama tam tikrai inžinerinių statinių grupei, pvz. inžineriniams statiniams neturintiems stogo; įtvirtina, kad Įmoka turi būti skaičiuojama inžineriniu statiniu užstatytam plotui. Atkreipė dėmesį ir į Infrastruktūros plėtros įstatyme naudojamą formulotę – įstatyme nurodoma, jog skaičiuojamas inžineriniu statiniu užstatytas plotas, o ne inžinerinio statinio užstatymo plotas.

Pasisakydama dėl argumento, susijusio su Taisyklių taikymu, atkreipė dėmesį į tai, kad Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas savo nutarimuose ne kartą yra pažymėjęs, jog poįstatyminiu teisės aktu yra realizuojamos įstatymo normos, tačiau toks teisės aktas negali pakeisti paties įstatymo ir sukurti naujų bendro pobūdžio teisės normų, kurios konkuruotų su įstatymo normomis, įstatymus įgyvendinantys teisės aktai negali praplėsti ar susiaurinti įstatymuose numatyto teisinio reguliavimo. Taigi Taisyklės negali susiaurinti Infrastruktūros plėtros įstatymu nustatyto teisinio reguliavimo, kuriuo aiškiai įtvirtinta, jog savivaldybės infrastruktūros įmoka turi būti skaičiuojama visiems inžineriniams statiniams ir nėra nustatytos išimtys inžineriniams statiniams be stogo, ar su juo. Nurodė, kad išvada, jog užstatymo plotas saulės elektrinei negali būti skaičiuojamas vien todėl, jog Taisyklėse nustatyta kaip turi būti apskaičiuojamas tik stogą turinčio inžinerinio statinio užstatymo plotas – neturi jokio teisinio pagrindo.

Administracija taip pat pažymėjo, jog prielaidos, jog Administracija prilygina saulės elektrinių modulių inžinerinio statinio saulės elektrinės stogui, visiškai nepagrįstos. Administracija statinį vertina kaip inžinerinį statinį – saulės elektrinę, kuriai Infrastruktūros plėtros įstatymas nenumato išimčių infrastruktūros įmokos apskaičiavimui ir mokėjimui ir šio įstatymo nustatyta tvarka, prašo pareiškėjos suteikti tinkamus ir pagrįstus duomenis savivaldybės infrastruktūros įmokos apskaičiavimui.

Pasisakydama dėl inžineriniu statiniu užstatyto ploto skaičiavimo, atkreipė dėmesį, kad Prašyme, gautame 2023-05-11 nurodyta, kad statomos 8 modulinės transformatorinės, kurių kiekvienos plotas 2,45 kvadratiniai metrai, nors projekto bendrųjų rodiklių lentelėje nurodoma, kad

projektuojamas ir vidaus kelias (inžinerinis statinys), kurio plotas 7250 m², ir 50 000 KW saulės elektrinė, kurios bendras ilgis 8,2 km, aukštis ≤ 1,80 m (bendras plotas nenurodytas).

Pacitavo Metodikos 3.2 punkto, STR 1.04.04:2017 6.7 papunkčio, 8 priedo (Techninio projekto sudedamosios dalys) 1 punkto nuostatas, atkreipė dėmesį į 8 priedo II skyriaus 7.1 papunkčio 7.1.3.5 papunkčio, 7.1.4 papunkčio (7.1.4.3 papunktis, 7.1.4.9 papunktis) nuostatas ir nurodė, kad atskirais atvejais statybos techninio projekto sudedamųjų dalių sudėtis, o kartu ir projekto bendrosios dalies rodiklių sudėtis, gali būti tikslinama įvertinus konkretaus inžinerinio statinio specifiką ir specialiuosius reikalavimus, kuriuos nustato kiti įstatymai, šiuo atveju – Infrastruktūros plėtros įstatymo reikalavimas apskaičiuoti inžineriniu statiniu užstatytą plotą.

Pažymėjo, kad kaip pareiškėja nurodė savo 2023-06-28 [rašte] STR 1.04.04:2017 5 priedo „Bendrieji statinių rodikliai“ 8 punkte nurodyta, kad žvaigždute (*) pažymėti rodikliai apskaičiuojami vadovaujantis Taisyklėmis. Nurodė, kad Taisyklių VII skyriuje yra nustatyta oro uostų, vandens uostų, kitų transporto statinių, hidrotechninių statinių, sporto inžinerinių statinių ir kitos paskirties inžinerinių statinių kadastro duomenų nustatymas ir kadastro duomenų bylos parengimo tvarka.

Pacitavo Taisyklių 266.3 papunkčio nuostatas ir nurodė, kad vadovaujantis pareiškėjos minimu Taisyklių 132 punktu, kuris yra įtrauktas į IV skyriaus „Pastatų kadastro duomenų nustatymas ir tikslinimas, pastato užimto žemės ploto, ploto bruto ir tūrio skaičiavimas“ devintą skirsnį „Pastato užimto žemės ploto, ploto bruto ir tūrio skaičiavimas“, yra nustatomas žemės plotas, kurį užima pastatas arba inžinerinis statinys, turintis stogą. Taigi, nustatant kadastro duomenis kitiems inžineriniams statiniams, turėtų būti vadovujamasi Taisyklių 266.3, o ne 132 punktu.

Nurodė, kad pareiškėjos projektuojamo statinio projekto rengėjas tiek Administracijai, tiek Ministerijai akcentuoja, kad inžineriniu statiniu užstatomas plotas skaičiuojamas tik inžineriniam statiniui, turinčiam stogą. Pacitavo TPĮ 2 straipsnio 40 dalies nuostatas ir nurodė, kad užstatymo tankis yra siejamas su pastatų ir turinčių stogą inžinerinių statinių antžemine dalimi užstatomo ploto nustatymu ir reikalingas nustatant leidžiamus teritorijos naudojimo reglamentus (TPĮ 18 straipsnis).

Atkreipė dėmesį į Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalies nuostatas ir nurodė, kad teikdami prašymą apskaičiuoti Įmoką, pareiškėja turi pateikti inžineriniu statiniu (arba keliais inžineriniais statiniais, pvz. kitais statiniais, keliais ar kitais inžineriniais statiniais) užstatytą plotą, kurį galite paskaičiuoti įvertinę Taisyklių 266.3 papunktyje nurodomus kitų inžinerinių statinių parametrus (skersmuo, skerspjūvis, ilgis, plotis, aukštis, gylis, grimzlė, plotas, tūris).

Nurodė, kad išduodant statybos leidimą pareiškėjos projektuojamai saulės elektrinei nėra prievolės laikytis leidžiamo sklypo užstatymo tankio, tačiau vadovaujantis Infrastruktūros plėtros įstatymo nuostatomis projektuojant inžinerinį statinį projekto Bendrųjų rodiklių lentelėje pareiškėja turi nurodyti inžinerinio statiniu (ar statiniais) užstatomą žemės sklypo plotą.

Informavo, kad Įmoka bus apskaičiuota tik pateikus patikslintą Prašymą (I t., b.l. 66-73).

Dėl ginčui taikytino teisinio reguliavimo

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymas (*aktuali akto redakcija, galiojanti nuo 2023-01-01*), Lietuvos Respublikos statybos įstatymas, Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymas, Statybos techninis reglamentas STR 1.04.04:2017 „Statinio projektavimas, projekto ekspertizė“, patvirtintas Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016-11-07 įsakymu Nr. D1-738 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.04.04:2017 „Statinio projektavimas, projekto ekspertizė“ patvirtinimo“, Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos nustatymo metodika, patvirtinta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020-12-30 nutarimu Nr. 1475, Nekilnojamojo turto objektų kadastrinių matavimų ir kadastro duomenų surinkimo bei tikslinimo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2002-12-30 įsakymu Nr. 522, Kaišiadorių rajono savivaldybės tarybos 2021-04-01 sprendimas Nr. V17E-54 „Dėl kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, kada savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka nemokama arba mokama dalimis, ir Kaišiadorių rajono savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėjimo ir atleidimo nuo jos mokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (*suvestinė redakcija nuo 2022-04-02*).

Infrastruktūros plėtros įstatymas reglamentuoja savivaldybės infrastruktūros plėtrą ir jos planavimą, įgyvendinimą, finansavimą ir nustato savivaldybės infrastruktūros plėtroje dalyvaujančių asmenų teises ir pareigas. Šio įstatymo tikslas – užtikrinti savivaldybės reikmes atitinkančią savivaldybės infrastruktūros plėtrą (1 str.). Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka – pagal savivaldybės tarybos sprendimu tvirtinamą tarifą apskaičiuojama vienkartinė įmoka, kurią savivaldybei moka Lietuvos Respublikos ar užsienio valstybės fizinis ar juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys, pateikę prašymą gauti statybą leidžiantį dokumentą naujam statiniui statyti ar esamam rekonstruoti teritorijoje, kurioje pagal galiojančius teritorijų planavimo dokumentus numatoma savivaldybės infrastruktūra, ir (ar) planuojantys toje teritorijoje statyti ar rekonstruoti statinį, kuris nepriklauso savivaldybės infrastruktūrai ir kuriam reikalinga savivaldybės infrastruktūra, tačiau statybą leidžiančio dokumento nereikia (2 str. 7 d.).

Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką sudaro šios dalys: 1) savivaldybės infrastruktūros projektavimo, statybos ir (ar) įrengimo finansavimas; 2) žemės paėmimo visuomenės poreikiams finansavimas. To paties straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos dalis, skirta savivaldybės infrastruktūros projektavimui, statybai ir (ar) įrengimui finansuoti, apskaičiuojama statinio statybos ar statinio rekonstravimo projekte nurodytą pastato (pastatų) bendrąjį plotą (kvadratiniais metrais) ir (ar) inžineriniu statiniu, kuris nepriklauso savivaldybės infrastruktūrai ir jo naudojimui reikalinga savivaldybės infrastruktūra, užstatytą plotą (kvadratiniais metrais) padauginant iš savivaldybės tarybos sprendimu patvirtinto savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos tarifo <...>. Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką apskaičiuoja savivaldybės infrastruktūros plėtros organizatorius pagal Vyriausybės nutarimu tvirtinamą Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos nustatymo metodiką, taikydamas savivaldybės tarybos sprendimu patvirtintą savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos tarifą (tarifus). Teritorijose (zonose) gali būti tvirtinami skirtingi savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos tarifai, atsižvelgiant į Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos nustatymo metodikoje rekomenduojamus tarifų koeficientus, diferencijuojamus pagal pastatų ir (ar) pagrindinę žemės naudojimo paskirtį, savivaldybės infrastruktūros išvystymo lygį ir plėtros poreikį (14 str. 4 d.).

Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką teritorijoje, kurioje pagal galiojančius teritorijų planavimo dokumentus numatoma savivaldybės infrastruktūra, moka naujai statomo, rekonstruojamo pastato, esamą inžinerinį statinį rekonstruojančio į pastatą ir (ar) kito inžinerinio statinio, kuris nepriklauso savivaldybės infrastruktūrai ir jo naudojimui reikalinga savivaldybės infrastruktūra, statytojas (vystytojas), išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytus atvejus (15 str. 1 d.). Infrastruktūros plėtros įstatymo 15 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka nemokama, kai statybą leidžiantis dokumentas išduodamas šių statinių statybai ar rekonstravimui: 1) valstybei svarbaus projekto statiniui (statiniams) ir (ar) valstybei svarbiam projektui įgyvendinti skirtam statiniui (statiniams) valstybei svarbaus projekto teritorijoje, kurios ribas nustato Vyriausybė; 2) geležinkelio infrastruktūros objektui (objektams), geležinkelio stočių ir jų aptarnavimui skirtiems statiniams, susisiekimo ir inžinerinių komunikacijų aptarnavimo objektui (objektams) susisiekimo ir inžinerinių tinklų koridorių teritorijose, kai jų eksploatacijai nereikalinga savivaldybės infrastruktūra, išskyrus vietinės reikšmės kelius; 3) savivaldybės infrastruktūros ir (ar) jos aptarnavimui skirtiems statiniams; 4) statiniams, skirtiems krašto apsaugos sistemos institucijų funkcijoms vykdyti, statomiems krašto apsaugos tikslams skirtose teritorijose; 5) užsienio valstybių diplomatinėms atstovybėms ir konsulinėms įstaigoms, Europos Sąjungos institucijoms, jų įsteigtoms įstaigoms, tarptautinėms organizacijoms ir jų atstovybėms, kurios naudojasi privilegijomis ir imunitetais pagal Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis ir kitus teisės aktus. Minėto straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad nuo savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos atleidžiami statytojai (vystytojai), kai pagal savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartį jų lėšomis suprojektuotos, pastatytos ir (ar) įrengtos savivaldybės infrastruktūros išlaidos yra ne mažesnės, negu apskaičiuota savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka. Šiuo atveju savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriams išmokamos kompensacijos už inžinerinės savivaldybės infrastruktūros plėtrą dydis lygus savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyje nustatytų savivaldybės infrastruktūros

plėtos išlaidų ir savivaldybės infrastruktūros plėtos įmokos skirtumui. Tuo atveju, kai statytojo (vystytojo) lėšomis suprojektuotos, pastatytos ir (ar) įrengtos savivaldybės infrastruktūros išlaidos mažesnės, negu apskaičiuota savivaldybės infrastruktūros plėtos įmoka, statytojas (vystytojas) sumoka šį skirtumą, apskaičiuojamą vadovaujantis šio įstatymo 13 straipsnio 3 dalimi.

Įmokos apskaičiavimo tvarką, kuria vadovaudamasis savivaldybės infrastruktūros plėtos organizatorius (toliau – organizatorius) apskaičiuoja įmoką, nustato Metodika. Pagal Metodikos 2 punktą Įmoką apskaičiuoja organizatorius, gavęs statomo, rekonstruojamo pastato, esamo inžinerinio statinio rekonstruojamo į pastatą ir (ar) kito inžinerinio statinio, kuris nėra savivaldybės infrastruktūra ir jo naudojimui reikalinga savivaldybės infrastruktūra, statytojo (vystytojo) (toliau – mokėtojas) prašymą apskaičiuoti Įmoką (pagal Metodikos 1 priede pateiktą formą) (toliau – prašymas). Mokėtojas prašymą pateikia prieš teikdamas prašymą išduoti statybą leidžiantį dokumentą arba iki statybos darbų pradžios, kai statybą leidžiantis dokumentas neprivalomas. Prašymas su dokumentais ir informacija, nurodytais Metodikos 3 ir 4 punktuose, gali būti teikiamas organizatoriui tiesiogiai, paštu, per kurjerius arba elektroninių ryšių priemonėmis. Metodikos 3 punkte įtvirtinti duomenys, kurie privalo būti nurodyti prašyme, o 4 punkte – su prašymu pateikiami dokumentai ir informacija. Organizatorius įvertina, ar gautas prašymas, dokumentai ir informacija atitinka Metodikos 3 ir 4 punktuose nustatytus reikalavimus (Metodikos 5 punktas). Kai prašymas, kiti dokumentai ir informacija atitinka Metodikos 3 ir 4 punktų reikalavimus, organizatorius per 20 darbo dienų nuo jo gavimo dienos apskaičiuoja įmoką ir informuoja jį prašyme nurodytu būdu, pateikdamas Metodikos 2 priede nustatytos formos Įmokos apskaičiavimo aktą. Dėl objektyvių, nuo organizatoriaus valios nepriklausančių priežasčių, kurios objektyviai kliudė per 20 darbo dienų nuo prašymo gavimo organizatoriui apskaičiuoti Įmokos dydį, organizatorius gali šį terminą pratęsti, bet ne ilgiau kaip 20 darbo dienų, apie tai mokėtojo pasirinktu informavimo būdu per 5 darbo dienas nuo sprendimo pratęsti terminą priėmimo dienos informuodamas mokėtoją ir nurodydamas termino pratęsimo priežastis (Metodikos 6 punktas). Kai prašymas, kiti dokumentai ar informacija neatitinka Metodikoje nustatytų reikalavimų ar nepakanka duomenų Įmokai apskaičiuoti, organizatorius per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos informuoja apie tai mokėtoją jo pasirinktu informavimo būdu, nustatydamas ne trumpesnę kaip 10 darbo dienų nuo informavimo dienos terminą trūkumams pašalinti ir (ar) papildomai informacijai pateikti. Kai mokėtojas per nustatytą terminą pašalina trūkumus ir (ar) pateikia papildomą informaciją, laikoma, kad prašymas pateiktas dieną, kai gautas pirmasis prašymas. Kai trūkumų neįmanoma ištaisyti, jie per nustatytą terminą nepašalinami ar nepateikiama prašoma papildoma informacija, prašymas nenagrinėjamas ir apie tai, ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo termino, skirto mokėtojui ištaisyti trūkumus, pabaigos, mokėtojo pasirinktu informavimo būdu informuojamas mokėtojas (Metodikos 7 punktas). Organizatorius, vadovaudamasis Įstatymo 14 straipsnio nuostatomis, statinio projektu, kai pagal Statybos įstatymą statybą leidžiantis dokumentas privalomas, Metodikos 3 ir 4 punktuose nurodyta informacija ir dokumentais, apskaičiuoja Įmoką ir parengia Įmokos apskaičiavimo aktą (pagal Metodikos 2 priede pateiktą formą) (Metodikos 8 punktas). Metodikos 9 punkte įtvirtinta formulė, pagal kurią organizatorius apskaičiuoja Įmokos dydį. Metodikos 1 priedu patvirtinta prašymo forma, o 2 priedu – Įmokos apskaičiavimo akto forma.

Kaišiadorių rajono savivaldybės tarybos 2021-04-01 sprendimu Nr. V17E-54 „Dėl kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, kada savivaldybės infrastruktūros plėtos įmoka nemokama arba mokama dalimis, ir Kaišiadorių rajono savivaldybės infrastruktūros plėtos įmokos mokėjimo ir atleidimo nuo jos mokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ 1 punktu patvirtinti kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, kada savivaldybės infrastruktūros plėtos įmoka yra nemokama, o 2 punktu patvirtinti kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, kada savivaldybės infrastruktūros plėtos įmokos dalis yra nemokama.

Kaišiadorių rajono savivaldybės infrastruktūros plėtos įmokos mokėjimo ir atleidimo nuo jos mokėjimo tvarkos aprašas (toliau – Aprašas), patvirtintas Kaišiadorių rajono savivaldybės tarybos 2021-04-01 sprendimas Nr. V17E-54 „Dėl kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, kada savivaldybės infrastruktūros plėtos įmoka nemokama arba mokama dalimis, ir Kaišiadorių rajono savivaldybės infrastruktūros plėtos įmokos mokėjimo ir atleidimo nuo jos mokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“, nustato Kaišiadorių rajono savivaldybės (toliau – Savivaldybė) infrastruktūros plėtos

įmokos (toliau – Įmoka) mokėjimo ir atleidimo nuo jos mokėjimo tvarką (1 p.). Įmoka apskaičiuojama Metodikoje nustatyta tvarka <...> (5 p.). Įmokos mokėtojas Įmoką sumoka iki prašymo išduoti statybą leidžiantį dokumentą pateikimo dienos arba iki statybos ir (ar) įrengimo darbų pradžios, kai statybą leidžiantis dokumentas neprivalomas, išskyrus atvejus, kai Įmoka nemokama ar mokama dalimis (6 p.). Įmokos mokėtojas, manydamas, kad atitinka bent vieną kriterijų iš Savivaldybės tarybos sprendimu patvirtintų kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, kada Įmoka ar jos dalis yra nemokama, Prašyme arba Pasiūlyme pateikia informaciją, kad Įmokos mokėtojas pageidauja Įmokos (jos dalies) nemokėti (15 p.).

Dėl pirmojo skundo reikalavimo

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija 2014 m. kovo 5 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A-552-422-14 atkreipė dėmesį ir į tai, kad Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2003 m. kovo 4 d. nutarime yra pažymėjęs, kad teisingumas yra vienas pagrindinių teisės, kaip socialinio gyvenimo reguliavimo priemonės tikslų; jis yra viena svarbiausių moralinių vertybių ir teisinės valstybės pagrindas.

Aiškindamas Konstitucijos 109 straipsnio 1 dalies turinį Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad vykdyti teisingumą – teisminės valdžios paskirtis ir konstitucinė kompetencija (*inter alia* Konstitucinio Teismo 2006 m. kovo 28 d., 2006 m. lapkričio 27 d., 2012 m. gruodžio 6 d. nutarimai). Teisingumo vykdymas – teismų funkcija, lemianti šios valdžios vietą valstybės valdžios institucijų sistemoje ir teisėjų statusą; jokia kita valstybės institucija ar pareigūnas negali vykdyti šios funkcijos (*inter alia* Konstitucinio Teismo 1999 m. gruodžio 21 d., 2004 m. gegužės 13 d., 2011 m. balandžio 7 d. nutarimai). Teismai, vykdydami teisingumą, privalo užtikrinti Konstitucijoje, įstatymuose ir kituose teisės aktuose išreikštos teisės įgyvendinimą, garantuoti teisės viršenybę, apsaugoti žmogaus teises ir laisves (*inter alia* Konstitucinio Teismo 1999 m. gruodžio 21 d., 2007 m. spalio 24 d., 2009 m. balandžio 10 d., 2012 m. gruodžio 6 d. nutarimai).

Konstitucijoje įtvirtintas teisingumo principas, taip pat nuostata, kad teisingumą vykdo teismai, reiškia, jog konstitucinė vertybė yra ne pats sprendimo priėmimas teisme, bet būtent teismo teisingo sprendimo priėmimas; konstitucinė teisingumo samprata suponuoja ne formalų, nominalų teismo vykdomą teisingumą, ne išorinę teismo vykdomo teisingumo regimybę, bet, svarbiausia, tokius teismo sprendimus (kitus baigiamuosius teismo aktus), kurie savo turiniu nėra neteisingi; vien formaliai teismo vykdomas teisingumas nėra tas teisingumas, kurį įtvirtina, saugo ir gina Konstitucija (*inter alia* Konstitucinio Teismo 2006 m. rugsėjo 21 d., 2012 m. rugsėjo 25 d., 2012 m. gruodžio 19 d. nutarimai).

VAĮ 3 straipsnio 4 punkte numatyta, kad viešojo administravimo subjektai savo veikloje privalo vadovautis įstatymo viršenybės principu. Šis principas reiškia, kad įgaliojimai atlikti viešąjį administravimą viešojo administravimo subjektams turi būti nustatyti laikantis šio įstatymo nustatytų reikalavimų, o viešojo administravimo subjektų veikla turi atitikti šiame įstatyme išdėstytus teisinius pagrindus. Administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais.

Administracinis sprendimas – teisės aktų reglamentuotu būdu ir (ar) forma išreikšta vienkartinė viešojo administravimo subjekto valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei (VAĮ 2 straipsnio 5 dalis). Administraciniame sprendime turi būti nurodyta: 1) administracinį sprendimą priėmusio viešojo administravimo subjekto pavadinimas; 2) administracinio sprendimo data; 3) administraciniam sprendimui suteiktas registracijos numeris; 4) atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos; 5) administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; 6) administracinio sprendimo motyvai; 7) administracinio sprendimo apskundimo tvarka, nurodant konkrečią skundą nagrinėjančią instituciją ar įstaigą, skundo padavimo terminą ir teisės aktą, reglamentuojantį apskundimo tvarką; 8) administracinį sprendimą priėmusio asmens vardas, pavardė ir pareigos. Administracinis sprendimas turi būti pasirašytas jį

priėmusio pareigūno, valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens arba viešojo administravimo subjekto vadovo, jo pavaduotojo ar įgalioto asmens. Kai administracinis sprendimas priimamas naudojantis valstybės informacinėmis sistemomis, sprendimo pasirašymui prilyginamas patvirtinimas (autorizavimas) valstybės informacinėje sistemoje (VAĮ 10 straipsnio 5, 6 dalys).

Kitaip tariant, viešojo administravimo sistemai priklausančių kompetentingų institucijų sprendimai privalo būti tikslūs, suprantami, nedviprasmiški, jų motyvų išdėstymas – adekvatus ir pakankamas, leidžiantis suinteresuotam subjektui suvokti, kokios priežastys lėmė vienokį ar kitokį valdžios institucijos sprendimą.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) savo praktikoje ne kartą yra konstatavęs, kad viešojo administravimo subjekto priimtame individualiame teisės akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų reikalavimų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2017 m. balandžio 10 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-180-602/2017 ir kt.). Administracinio sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar tai darant tik iš dalies, pavyzdžiui, neįvardijant, kokiais teisės aktais remiantis ginčijamas administracinis aktas yra priimamas, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2016 m. kovo 24 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1340-624/2016 ir kt.).

Byloje ginčas kilo dėl atsakovės Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijos 2023-07-07 sprendimo Nr. (3.5E) V8E-1185 „Dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo“ teisėtumo ir pagrįstumo (I t., b.l. 66-73) po to, kai pareiškėja UAB Vėjo galia atsakovei Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijai pateikė 2023-05-10 prašymą dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo, kuriame nurodė, kad pastato ar inžinerinio statinio rekonstravimo į pastatą projekte nurodytas pastato bendrasis plotas (m²) ir (ar) inžineriniu statiniu, kuris nėra savivaldybės infrastruktūra ir jo naudojimui reikalinga savivaldybės infrastruktūra, užstatytas plotas (m²) - pastatas: numatytos 8 modulinės transformatorinės 8x(6x2,45=14,70)=117,6 m² (I t., 45, 46).

Pareiškėja UAB Vėjo galia 2023 m. liepos 12 d. Komisijai pateiktame skunde išvardija visą eilę argumentų dėl kurių turėtų būti naikinamas Skundžiamas sprendimas (I t., b.l. 1-11).

Pagal pareiškėjos UAB Vėjo galia nuomonę, Administracija skundžiamame Sprendime kelia akivaizdžiai nepagrįstą ir teisės aktams prieštaraujantį reikalavimą Projekte nurodyti pareiškėjos projektuojamos saulės elektrinės užstatymo plotą, kad pagal jį galėtų apskaičiuoti Įmoka, nors tokios pareigos ir taisyklių tam atlikti dėl saulės elektrinių specifikos (t. y. dėl to, kad saulės elektrinių pagrindinė dalis yra saulės moduliai, kuriuos AIEĮ priskiria kilnojamiems daiktams) nenumato jokie teisės aktai. Tokie Administracijos veiksmai, pareiškėjos vertinimu, laikytini neteisėtais bei pažeidžiančiais pareiškėjos interesus. Pareiškėja akcentuoja ir tai, kad pareiškėja visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje (skirtingose savivaldybėse) yra suprojektavusi ir pastačiusi ne vieną saulės elektrinę ir nei vienoje savivaldybėje jos projektams nebuvo keliami tokie reikalavimai ir sudaromos tokios kliūtys projekto vystymui, kaip Kaišiadorių rajono savivaldybėje (pažymėtina, kad įrodymų dėl šios aplinkybės pareiškėja UAB Vėjo galia į bylą nepateikė) (I t., b.l. 1-11).

Su tuo Komisija neturi pagrindo sutikti.

Šalių pateiktais įrodymais ir paaiškinimais bei į bylą išreikalautais rašytiniais įrodymais byloje yra nustatyta, kad pagal Kitos paskirties inžinerinio statinio - saulės elektrinės - Kaišiadorių

r. sav., Kaišiadorių apylinkės sen., Paltininkų ir Kurniškių kaimuose statybos projekto (toliau – Projektas) Bendrąją dalį sklypuose, esančiuose Kaišiadorių r. sav., Kaišiadorių apylinkės sen., Paltininkų ir Kurniškių k. (Projekto Aiškinamojo rašto 3 dalis), numatyta kitos paskirties statinio - saulės elektrinės - nauja statyba Kaišiadorių apylinkės seniūnijoje. Statybos rūšis: nauja statyba; Statinio būsimą kategoriją: Neypatingas statinys; Statinio rūšis pagal naudojimo paskirtį: inžinerinis statinys; Inžinerinio statinio grupė pagal paskirtį: kiti inžineriniai statiniai; Kito statinio pogrupis pagal paskirtį: saulės elektrinė; Saulės elektrinės konstrukcijų aukštis su fotoelementais iki 5 m; Elektrinės galia iki 60 000 kW (projekto aiškinamojo rašto 4 dalis). Projekto Aiškinamojo rašto 7 dalyje nurodyta, kad Saulės elektrinės modulių atrėmimui naudojama surenkama gamyklinė S355 klasės cinkuoto plieno C ir U profilių sistema. Statramsčius numatoma sukalti į gruntą, skersinės sijos, ilginiai yra apjungiami ryšiais į vientisą standžią laikančiąją sistemą (I t., b.l. 12-44).

Projekto Bendrosios dalies dalyje Bendrieji statinio rodikliai nurodyti 13 sklypų plotai, taip pat susisiekimo komunikacijų (vidaus kelių) ilgiai ir eismo juostos pločiai bei bendras tvoros ilgis ir aukštis (I t., b.l. 19, 20).

Pareiškėja UAB Vėjo galia atsakovei Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijai pateikė 2023-05-10 prašymą dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo, kuriame nurodė, kad pastato ar inžinerinio statinio rekonstravimo į pastatą projekte nurodytas pastato bendrasis plotas (m^2) ir (ar) inžineriniu statiniu, kuris nėra savivaldybės infrastruktūra ir jo naudojimui reikalinga savivaldybės infrastruktūra, užstatytas plotas (m^2) - pastatas: numatytos 8 modulinės transformatorinės $8 \times (6 \times 2,45 = 14,70) = 117,6 m^2$ (I t., 45, 46).

Vėliau tarp bylos šalių vyko susirašinėjimai (I t., b.l. 47, 48 ir kt.). Tuo laikotarpiu buvo pateikti ir du bylos šalių paklausimai Inspekcijai: Administracija 2023-05-18 pateikė Inspekcijai elektroninį paklausimą (reg. Nr. 7D-2004) (I t. b.l. 50) bei pareiškėja UAB Vėjo galia 2023-06-05 pateikė Inspekcijai elektroninį paklausimą (reg. Nr. 7D-2360) į kurį buvo gautas Inspekcijos atsakymas 2023-06-16 dokumentas Nr. 2D-10691 (I t., b.l. 53-56).

Inspekcija, 2023-06-08 atsakydama į Administracijos suformuluotus klausimus – dokumento numeris (žr., Administracijos 2023-05-18 pateiktą Inspekcijai elektroninį paklausimą (reg. Nr. 7D-2004), kuriame buvo klausama: yra projektuojama saulės elektrinė 60MW, projektuotojai nesutinka, kad tai ypatingas statinys. Ar STR 1.01.03:2017 Ypatingų statinių kategorijai priskiriamų statinių sąraše į 2 punkte nurodytus: Energetikos pastatai: statiniai, kuriuose vykdoma 5 MW ir (ar) didesnės galios elektros ir šilumos gamyba toks statinys nepatenka? Ar motyvuotai statytojai nepateikia tokio statinio užstatymo ploto Infrastruktūros įmokai paskaičiuoti, nes tai - jų teigimu inžinerinis statinys neturintis stogo? (I t., b.l. 50)), nurodė Statybos įstatymo 2 straipsnio atitinkamai 16, 20, 28, 30 ir 84 dalyse nurodytų sąvokų apibrėžimus, taip pat AIEĮ 2 straipsnio 1 ir 1¹ dalies nuostatas bei LR CK 4.2 straipsnio 4 ir 5 dalies nuostatas ir paaiškino, kad saulės šviesos energijos elektrinė, susidedanti iš nekilnojamųjų daiktų, turinčių laikančiąsias konstrukcijas, kurios visos (ar jų dalis) sumontuotos statybos vietoje atliekant statybos darbus ir kilnojamųjų daiktų, einančių į nekilnojamąjį daiktą ir praradusių savo individualius požymius, yra statinys – inžinerinis statinys, nurodė, kad:

pirma, kad Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. D1-713 patvirtinto statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“ (toliau – Reglamentas) V skyriaus antrajame skirsnyje „Ypatingųjų statinių kategorijai priskiriamų statinių sąrašas“ pateiktos 1 lentelės dalyje „Negyvenamieji pastatai“ 2 punkte (eil. Nr. 2) įrašyti „Energetikos pastatai“ ir šioje eilutėje lentelės skiltyje „Statinių požymiai ir techniniai parametrai“ nurodyti „statiniai, kuriuose vykdoma 5 MW ir (ar) didesnės galios elektros ir šilumos gamyba“. Vadovaujantis Reglamento 12 punktu, atsinaujinančių išteklių energiją naudojančios energijos gamybos statiniai (vėjo elektrinės, saulės šviesos energijos elektrinės, saulės šilumos energijos kolektoriai ir kiti) priskiriami kitos paskirties inžineriniams statiniams. Pagal Reglamento 3 lentelės 3.11 papunktį, kiti inžineriniai statiniai – saulės šviesos energijos elektrinės, saulės šilumos energijos kolektoriai, kurių galingumas ≤ 100 kW, priskiriami I grupės nesudėtingiesiems statiniams;

antra, kad atsižvelgiant į nurodytą šiuo metu galiojantį teisinį reguliavimą, manytina, kad ypatingųjų statinių kategorijai priskirtini statiniai, kuriuose vykdoma 5 MW ir (ar) didesnės galios elektros gamyba. Mano, jog paklausime minima 60 MW saulės elektrinė laikytina inžineriniu statiniu.

Inžineriniai statiniai – saulės šviesos energijos elektrinės, saulės šilumos energijos kolektoriai, kurių galingumas didesnis kaip 100 kW, priskiriami neypatingųjų statinių kategorijai (pažymėtina, kad analogiškai dėl statinio priskyrimo (ne)ypatinguoju Inspekcija atsakė ir į Projektuotojo paklausimą 2023-06-16 rašte „Dėl paklausimo (reg. Nr. 7D-2360)“ Nr. 2D-10691 (I t., b.l. 53-56);

trečia, pažymėjo, jog planuojama saulės elektrinė yra didelio galingumo, tad jeigu joje bus sumontuoti potencialiai pavojingi įrenginiai ar atitiks kitus požymius, nurodytus minėto Statybos įstatymo 2 straipsnio 20 dalyje, ji bus laikytina ypatinguoju statiniu;

ketvirta, taip pat nurodė, kad Inspekcija neturi galimybės įvertinti statytojų motyvų dėl statinio užstatymo ploto infrastruktūros įmokai paskaičiuoti, nes tokių duomenų nėra pateikta, be to, savivaldybių infrastruktūros plėtros mokesčio taikymas nepriskirtas Inspekcijos kompetencijai;

penkta, priminė, kad pagal Reglamento 14 punkto nuostata, jog statinio kategoriją pagal Reglamente pateiktus požymius nustato ir projektuojamam statiniui priskiria statinio projekto vadovas (I t., b.l. 50-52).

Byloje nustatyta ir tai, kad pareiškėjo UAB Vėjo galia įgalioti atstovai paskutiniame rašte atsakovei Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijai prašė atsižvelgti ir į 2023-06-28 rašte Nr.VEGA010601-230628-1 nurodytas teisės normas ir paskaičiuoti Įmoką pagal Projektuotojo Administracijai 2023-05-10 pateiktą prašymą dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo, kuriame nurodytas tik turinčių stogą inžinerinių statinių užstatymo plotas (I t., b.l. 58-63).

Pareiškėja UAB Vėjo galia byloje kelia klausimą, ar atsakovė Kaišiadorių rajono savivaldybės administracija po 2023-05-10 pateikto pareiškėjos UAB Vėjo galia prašymo bei vėlesnio susirašinėjimo tarp šalių, (ne)turėjo teisę prašyti papildomų ir / ar patikslinančių duomenų bei informacijos iš pareiškėjos UAB Vėjo galia.

Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos nustatymo metodikos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020-12-30 nutarimu Nr. 1475, 6 punkte nustatyta, kad „Kai prašymas, kiti dokumentai ir informacija atitinka Metodikos 3 ir 4 punktų reikalavimus, organizatorius per 20 darbo dienų nuo jo gavimo dienos apskaičiuoja įmoką ir informuoja jį prašyme nurodytu būdu, pateikdamas Metodikos 2 priede nustatytos formos Įmokos apskaičiavimo aktą. Dėl objektyvių, nuo organizatoriaus valios nepriklausančių priežasčių, kurios objektyviai kliudė per 20 darbo dienų nuo prašymo gavimo organizatoriui apskaičiuoti įmokos dydį, organizatorius gali šį terminą pratęsti, bet ne ilgiau kaip 20 darbo dienų, apie tai mokėtojo pasirinktu informavimo būdu per 5 darbo dienas nuo sprendimo pratęsti terminą priėmimo dienos informuodamas mokėtoją ir nuroydamas termino pratęsimo priežastis.“

Metodikos 7 punkte nustatyta, kad “Kai prašymas, kiti dokumentai ar informacija neatitinka Metodikoje nustatytų reikalavimų ar nepakanka duomenų įmokai apskaičiuoti, organizatorius per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos informuoja apie tai mokėtoją jo pasirinktu informavimo būdu, nustatydamas ne trumpesnę kaip 10 darbo dienų nuo informavimo dienos terminą trūkumams pašalinti ir (ar) papildomai informacijai pateikti. Kai mokėtojas per nustatytą terminą pašalina trūkumus ir (ar) pateikia papildomą informaciją, laikoma, kad prašymas pateiktas dieną, kai gautas pirmasis prašymas. Kai trūkumų neįmanoma ištaisyti, jie per nustatytą terminą nepašalinami ar nepateikiama prašoma papildoma informacija, prašymas nenagrinėjamas ir apie tai, ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo termino, skirto mokėtojui ištaisyti trūkumus, pabaigos, mokėtojo pasirinktu informavimo būdu informuojamas mokėtojas.”

Šioje dalyje Komisija pažymi, kad Inspekcija, 2023-06-08 atsakydama į Administracijos suformuluotus klausimus (žr., Administracijos 2023-05-18 pateiktą Inspekcijai elektroninį paklausimą (reg. Nr. 7D-2004), jau buvo informavusi bylos šalis, kad „*planuojama saulės elektrinė yra didelio galingumo, tad jeigu joje bus sumontuoti potencialiai pavojingi įrenginiai ar atitiks kitus požymius, nurodytus minėto Statybos įstatymo 2 straipsnio 20 dalyje, ji bus laikytina ypatinguoju statiniu*“ (I t., b.l. 50-52). Taigi jau vien tik ši teisiškai reikšminga aplinkybė, priešingai negu teigia pareiškėja UAB Vėjo galia, įpareigojo atsakovę Kaišiadorių rajono savivaldybę tinkamai reaguoti į esamą situaciją ir detalai išsiaiškinti visas būsimo projekto reikšmingas aplinkybes.

Nagrinėjama atveju Komisija pažymi ir tai, kad pareiškėja UAB Vėjo galia neginčija, kad jos atsakovei Kaišiadorių rajono savivaldybei pateiktame Statinio projekte nėra nurodyti duomenys apie suprojektuotos naujai pastatyti Saulės elektrinės užstatymo plotą, laikantis pozicijos, kad tokie duomenys Statinio projekte neturi būti nurodyti.

Komisija atkreipia dėmesį, kad pareiškėja UAB Vėjo galia skundu neginčija, kad pagal Statinio projektą yra numatoma (suprojektuota) naujo kito (kitos paskirties inžinerinio) statinio statyba. Iš pareiškėjos UAB Vėjo galia Komisijai pateiktų skundo priedų matyti (I t., b.l. 75-100; II t., b.l. 1-122 ir kt.), jog suprojektuoto vidaus kelio dangos plotas Statinio projekte nurodytas, o užstatymo Saulės elektrine ir tvora plotas Statinio projekte nenurodyti. Tuo tarpu iš Statinio projekto Bendrosios dalies turinio matyti, jog Saulės elektrinė suprojektuota statyti 14 žemės sklypų, kurių bendrasis plotas siekia 82 ha. Iš Statinio projekto brėžinių matyti, jog planuojama, kad Saulės elektrinė užims didžiąją dalį iš 82 ha 14 žemės sklypų teritorijos - taigi didžioji dalis nurodytų žemės sklypų teritorijos bus užstatyta (užimta) kitos paskirties inžinerinių statinių: Saulės elektrinės, vidaus kelio ir tvoros. Pareiškėja UAB Vėjo galia byloje nepateikė įrodymų, kad nurodytų žemės sklypų teritorija nebus užimta (užstatyta) Saulės elektrinės, vidaus kelio ir tvoros. Taigi nagrinėjama atveju pagal Statinio projektą numatoma, kad nurodytų žemės sklypų teritorija bus užstatyta (užimta) ne tik 8 modulinėmis transformatorinėmis (kaip esą turinčiomis stogą), bet ir Saulės elektrine, vidaus keliu bei tvora, nepaisant to, kad šie inžineriniai statiniai neturės stogo. Tuo tarpu toji aplinkybė, jog naujai statomas kitas (kitos paskirties) inžinerinis statinys neturės stogo, *per se* nereiškia, kad juo neužstatoma atitinkama žemės sklypo teritorija, taip pat nereiškia, kad tokio statinio naujos statybos atveju pagal Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalį, 15 straipsnio 1 dalį jo statytojui (vystytojui) nepriklauso pareiga mokėti Įmokos, kurios dydis apskaičiuotinas, atsižvelgiant į tokiu statiniu užstatytą (užimtą) žemės plotą.

Įvertinant aukščiau nurodyta, Komisija pažymi, kad atsakovė Skundžiamame rašte teisėtai ir pagrįstai atkreipė pareiškėjos UAB Vėjo galia dėmesį į tai, kad be Saulės elektrinės, pagal Statinio projektą suprojektuota dar ir vidaus kelio, ir tvoros (nauja) statyba. Vidaus kelias priklauso vietinės reikšmės kelių grupei, o vietinės reikšmės keliai, kaip ir valstybinės reikšmės keliai, yra susisiekimo komunikacijos, kurios irgi yra inžineriniai statiniai. Tvorą taip pat yra kitas (kitos paskirties) inžinerinis statinys. Vadinasi, tiek Saulės elektrinė, tiek vidaus kelias, tiek ir tvora, yra inžineriniai statiniai, t. y. tokie, kurių naujos statybos atveju pagal Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalį, 15 straipsnio 1 dalį pareiškėjai atsiranda pareiga mokėti atitinkamo dydžio Įmoką, nesant aplinkybių, dėl kurių, vadovaujantis Infrastruktūros plėtros įstatymo 15 straipsnio 2-4 dalimis, pareiškėja šios rūšies Įmokos neturėtų mokėti (I t., b.l. 68-71).

Šiuo atveju Komisija sutinka su atsakovės Kaišiadorių rajono savivaldybės Skundžiamame rašte pareiškėjai UAB Vėjo galia pateikta ir ta išvada, kad Kaišiadorių rajono savivaldybė nėra subjektas, kurio užsakymu rengiamas inžinerinio statinio statybos projektas, kurį įgyvendinti siekia privatus asmuo. Pareiga pateikti tinkamai parengtą Statinio projektą, t. y. tokį, kurio bendroji dalis leistų Administracijai, laikantis Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalies ir Metodikos nuostatų, teisingai apskaičiuoti Įmokos dydį, nagrinėjama atveju tenka pareiškėjai.

Komisija pažymi ir tai, kad teisiškai nepagrįsta yra pareiškėjos pateikiama pozicija bei pateikti argumentai, kad: šiuo metu galiojantys teisės aktai numato, kad Įmoka inžineriniams statiniams gali būti skaičiuojama tik pagal jų užstatymo plotą bei tuo pačiu teisės aktuose galimybė apskaičiuoti užstatymo plotą yra numatyta tik inžineriniams statiniams su stogu, tuo tarpu saulės elektrinė dėl savo specifiškumo (t. y. pirmiausia dėl to, kad jos didžiąją (pagrindinę) dalį sudarantys saulės moduliai pagal AIEĮ priskiriami savarankiškiems kilnojamiems daiktams) negali būti prilyginama inžineriniams statiniams su stogu, todėl užstatymo plotas saulės elektrinei skaičiuojamas negali būti ir dėl to atitinkamai, jis negali būti nurodomas ir Projekto bendrojoje dalyje prie kitų statinių rodiklių, kaip ir kiti tokio statinio rodikliai, kuriems apskaičiuoti nėra nustatyta jokios metodikos; teisės aktams nenumatant galimybės apskaičiuoti stogo neturinčių inžinerinių statinių užstatymo ploto, tokiems inžineriniams statiniams negali būti apskaičiuojama ir Įmoka; stogo neturinčių inžinerinių statinių užstatymo plotas negali būti apskaičiuojamas ir pagal analogiją taikant taisykles, skirtas stogą turinčių inžinerinių statinių užstatytam plotui apskaičiuoti, nes šiuo metu

galiojantys teisės aktai nesuteikia teisės savivaldybės administracijos subjektams plečiamai aiškinti aukščiau pacituotų teisės aktų nuostatų su tikslu apskaičiuoti Įmoką, o priešingas veikimas, t. y. Įmokos apskaičiavimas pagal analogiją taikant stogą turinčių inžinerinių statinių užstatytam plotui apskaičiuoti skirtas taisyklės, reikštų Administracijos veikimą viršijant jai nustatytos kompetencijos ribas (*ultra vires*).

Pažymėtina ir tai, kad pareiškėjos UAB Vėjo galia skunde išdėstyta aukščiau išvardyta pozicija neatitinka Infrastruktūros plėtros įstatyme įtvirtintų teisės normų bei negali būti laikoma teisiškai pagrįsta. Įmokos dydžio teisingas nustatymas bei teisingai apskaičiuotos Įmokos sumokėjimas yra tokie veiksmai, kurie neatsiejamai susiję su Infrastruktūros plėtros įstatymo paskirtimi ir tikslais. Pats Infrastruktūros plėtros įstatymas *expressis verbis* nustato, jog inžineriniu statiniu užstatytas plotas turi būti nurodytas konkrečiai statinio projekte. Tai reiškia, jog asmeniui, kuriam pagal Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalį atsiranda pareiga sumokėti Įmoką, priklauso ir pareiga užtikrinti, jog būtų parengtas toks statinio projektas, kuriame būtų visi reikalingi Įmokos dydžiui apskaičiavimui reikalingi duomenys (su inžinerinio statinio statyba susiję rodikliai) ir kuris leistų subjektui, įgaliotam priimti sprendimą dėl Įmokos dydžio apskaičiavimo, priimti ne bet kokią, o būtent teisingą administracinį sprendimą dėl to.

Sutiktina su pareiškėja toje dalyje, jog Metodika skirta reglamentuoti Įmokos apskaičiavimo tvarką, bet kartu pabrėžtina, jog Metodika, kaip poįstatyminis teisės aktas, negali pakeisti Infrastruktūros plėtros įstatymo teisės normų, *inter alia* jo 14 straipsnio nuostatų, nustatančių tiek Įmokos mokėjimo teisinius pagrindus, tiek ir šios rūšies įmokos nemokėjimo pagrindus. Metodikos turinys, priešingai negu teigia pareiškėja, neleidžia spręsti, jog Metodikoje įtvirtintos taisyklės savo turiniu ir esme skirtųsi nuo Infrastruktūros plėtros įstatyme įtvirtinto teisinio reguliavimo.

Akcentuotina, kad Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalis aiškiai reikalauja Įmokos dydžiui apskaičiuoti naudoti inžineriniu statiniu užstatytą plotą, kaip bazę šios rūšies įmokos dydžio skaičiavimui. Nei Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalis, nei jokia kita šio įstatymo norma, neleidžia šios rūšies įmokos dydžio neskaičiuoti tuo pagrindu, kad statytojas/vystytojas esą nebegali apskaičiuoti inžineriniu statiniu užstatyto ploto, *inter alia* dėl to, kad, statytojo/vystytojo supratimu, STR 1.04.04:2017 ir/ar Taisyklių nuostatos jam nėra aiškios, reikiamai išsamios ir/ar galbūt tinkamai suderintos su Infrastruktūros plėtros įstatymo normomis. Nagrinėjamu atveju pagal Statinio projektą suprojektuota Saulės elektrinės statyba. Saulės elektrinę pareiškėja laiko neypatingu statiniu ir kitu (kitos paskirties) inžineriniu statiniu. Išvadą apie tai, jog Saulės elektrinė pripažintina kitu (kitos paskirties) inžineriniu statiniu, leidžia daryti Statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“ 12 punktas. Pagal Statybos įstatymo 2 straipsnio 84 dalį statiniu apskritai negali būti joks kilnojamasis daiktas. Kiti (kitos paskirties) inžineriniai statiniai priklauso vienai iš dviejų statinių grupių, t. y. inžinerinių statinių grupei. Akivaizdu, kad jeigu pareiškėja Saulės elektrinę laiko neypatingu statiniu ir kitu (kitos paskirties) inžineriniu statiniu, tai pagal tokią pačios pareiškėjos poziciją Saulės elektrinė negali būti laikoma kilnojamuoju daiktu.

Išnagrinėjusi Kaišiadorių rajono savivaldybei pateiktą pareiškėjo UAB Vėjo galia įgalioto atstovo 2023-05-10 prašymą dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo (I t., b.l. 45, 46) bei kitus byloje esančius šalių pateiktus įrodymus, Komisija prieina prie išvados, kad atsakovė Kaišiadorių rajono savivaldybė turėjo ir faktinį, ir teisinį pagrindą prašyti iš pareiškėjos UAB Vėjo galia pateikti papildomų ir / ar patikslinančių duomenų bei informacijos, ir tai pagrįstai atliko surašydama Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijos 2023 m. liepos 7 d. sprendimą Nr. (3.5E) V8E-1185 „Dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo“ (Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos nustatymo metodikos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020-12-30 nutarimu Nr. 1475 7 punktas ir kt.).

Komisija pažymi ir tai, kad skundžiamame Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijos 2023 m. liepos 7 d. sprendime Nr. (3.5E) V8E-1185 „Dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo“ nėra / nebuvo nurodytas konkretus terminas, per kiek konkrečiai dienų pareiškėjas UAB Vėjo galia privalo pateikti papildomus ir / ar patikslinančius duomenis bei informaciją atsakovei Kaišiadorių rajono savivaldybei. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad nuo pat 2023-05-10 dienos, kai iš

pareiškėjos UAB Vėjo galia pusės buvo pateiktas prašymas atsakovei Kaišiadorių rajono savivaldybei dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo, į tai, kad vėliau vyko nuolatiniai susirašinėjimai ir dalykiniai bendravimai tarp bylos šalių dėl ginčo dalyko, bei kad iki šiol atsakovė Kaišiadorių rajono savivaldybės administracija nėra priėmusi galutinio nepalankaus sprendimo ginčo klausimu pareiškėjos UAB Vėjo galia atžvilgiu (be to, Komisija pastebi, kad ginčijamas raštas, nors ir nėra galutinis sprendimas dėl prašymo grąžinimo, tačiau sukelia pareiškėjai teisinės pasekmes, nes užkerta pareiškėjai galimybę patvirtinti tokį projektą, kokį ji pateikė ir laiko pagrįstai ir teisingai pateiktu), Komisija šį atsakovės Kaišiadorių rajono savivaldybės netikslumą Skundžiamame rašte pripažįsta formaliu, nes net ir iki šio sprendimo priėmimo dienos pareiškėja turi teisę (pa)teikti papildomus ir / ar patikslinančius duomenis bei informaciją atsakovei Kaišiadorių rajono savivaldybei.

Taigi Administracijos Skundžiamas raštas pateikti pareiškėjai UAB Vėjo galia patikslintą prašymą bei informavimas raštu, kad Įmoka bus apskaičiuota tik pateikus patikslintą Prašymą, laikytinas iš esmės atitinkančiu tiek Infrastruktūros plėtros įstatymo 14 straipsnio 2 dalies nuostatas, tiek ir aptartąsias Metodikos nuostatas.

Įvertinant aukščiau nurodyta, Komisija prieina prie išvados, kad pareiškėjos UAB Vėjo galia 2023 m. liepos 10 d. skundo atsakovei Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijai dėl Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijos 2023 m. liepos 7 d. sprendimo Nr. (3.5E) V8E-1185 „Dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo“ panaikinimo pirmasis reikalavimas šioje dalyje yra nepagrįstas, todėl yra atmestinas.

Dėl antrojo skundo reikalavimo

Antruoju skundo reikalavimu pareiškėja UAB Vėjo galia prašo įpareigoti atsakovę Kaišiadorių rajono savivaldybės administraciją apskaičiuoti savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką pagal 2023 m. gegužės 10 d. prašymą dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo, surašyti ir išduoti įmokos apskaičiavimo aktą (I t., b.l. 9).

Konstatavus, kad atsakovės Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijos 2023 m. liepos 7 d. sprendimas Nr. (3.5E) V8E-1185 „Dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo“ yra pagrįstas ir teisėtas, nėra teisinio pagrindo tenkinti ir antrojo pareiškėjos UAB Vėjo galia 2023 m. liepos 10 d. skundo prašymo - įpareigoti atsakovę Kaišiadorių rajono savivaldybės administraciją apskaičiuoti savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką pagal 2023 m. gegužės 10 d. prašymą dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo, surašyti ir išduoti įmokos apskaičiavimo aktą (I t., b.l. 9). Todėl šis antrasis pareiškėjos UAB Vėjo galia 2023 m. liepos 10 d. skundo prašymas irgi netenkintinas.

Likusieji bylos proceso šalių argumentai laikytini pertekliniais, neturintys lemiamos juridinės reikšmės kilusio ginčo išsprendimui, todėl detaliau nedėstyti ir neanalizuotini. Be to, LVAT ir Europos Žmogaus Teisių Teismas (toliau - EŽTT) formuoja praktiką, kad pareigos nurodyti priimto sprendimo motyvus apimtis gali skirtis priklausomai nuo sprendimo prigimties ir turi būti analizuojama konkrečių bylos aplinkybių kontekste (EŽTT 1994 m. balandžio 19 d. sprendimas byloje Nr. 16034/90 V. de H. v. Netherlands, 1997 m. gruodžio 19 d. sprendimas byloje Nr. 20772/92 H. v. Finland, 1999-01-21 sprendimas byloje Nr. 30544/96 G.R. v. Spain ir kt.). LVAT jurisprudencijoje aiškinant ABTĮ normas (ABTĮ 13 str. 1 d., 20 str.) taip pat ne kartą buvo imperatyviai pažymėta, kad įstatymo reikalavimas motyvuoti teismo sprendimą nereiskia įpareigojimo teismui atsakyti į kiekvieną proceso dalyvio argumentą (LVAT 2008 m. gruodžio 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. P⁴⁴⁴-196/2008, 2009-07-24 nutartis administracinėje byloje Nr. P⁷⁵⁶-151/2009, 2009 m. lapkričio 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. P⁵²⁵-194/2009, 2013 m. vasario 11 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A¹⁴⁶-216/2013 ir kt.).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos UAB Vėjo galia 2023 m. liepos 10 d. skundą atsakovei Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijai dėl Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijos 2023 m. liepos 7 d. sprendimo Nr. (3.5E) V8E-1185 „Dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo“ panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus atmesti.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Regionų apygardos administracinio teismo Kauno rūmams.

Posėdžio pirmininkė

Lionela Gelmanienė

Komisijos nariai

Edvardas Jucius

Darius Saveikis